

Johannes 12

*Maria dan, genomen hebbende een pond zalf van onvervalsten,
zeer kostelijken nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd,
en met haar haren Zijn voeten afgedroogd;
en het huis werd vervuld van den reuk der zalf.*

Johannes 12 : 3

Ad Leeuwenhage

Hebreeuwse woorden worden gelezen van rechts naar links en ook de daarbij behorende getalswaarden.
Alles in deze uitgave mag gekopieerd en gebruikt worden, als het maar is tot eer van de Heere Jezus Christus.

Johannes 12

In dit schriftgedeelte komt het volgende heel sterk naar voren:

Psalm 40:7; Filippenzen 2:6-9:

Eerst gehoorzaamheid en daarna offeranden.

Filippenzen 3:8:

Om daarin (naar het voorbeeld van de HEERE Jezus Christus) jezelf te verliezen om Christus Jezus te mogen gewinnen.

Dit kan alleen op grond van geloof in de opstanding van Christus.

Dit hoofdstuk zouden wij zien in het verlengde van Johannes 11.

Namelijk in het verlengde van de opwekking van Lazarus, waarin op typologische wijze uitgebeeld wordt, dat de HEERE Jezus Christus door Zijn opstanding uit de dood, gesteld is tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade, naar de Ordening van Melchizedek.

Tot drie keer toe wordt er terugverwezen naar de uit de dood opgestane Lazarus (*Johannes 12:1, 9 en 17*) en in Johannes 11:2 wordt al verwezen naar de zalving, die pas in Johannes 12 plaatsvindt.

:1 Jezus dan kwam zes dagen voor het (feest van) Pascha te Bethanië, daar Lazarus was, die gestorven was geweest, welken Hij opgewekt had uit de doden.

:1 Het Pascha begint op de 14e Nissan.

Het Feest van Pascha en van de ongezuurde broden begint op de 15e Nissan en duurt tot en met de 21e Nissan. 6 Dagen vóór het "Feest van Pascha" is dus: de 9e Nissan. De volgende dag, de dag **na** de zalving van de HEERE Jezus Christus, is de 10e Nissan.

Op de 10e Nissan moest men immers het paaslam in huis nemen? (*Johannes 12:12 en 13; Exodus 12:6*).

Zoals we weten is de 17e Nissan, de opstandingsdag van de HEERE Jezus Christus, de dag **na** de Sabbat.

De 10e Nissan, precies een week daarvoor, is dus ook na de Sabbat.

De zalving van de HEERE Jezus vindt plaats op de negende en dus **op** de Sabbat.

Jezus = Jozua = יהושוע = Jehoshuah
= Jehovah is Heiland; Jehovah is verlossing; Jehovah is redding
6 = Het getal van de mens, die immers geschapen is op de 6e dag
= In het bijzonder de Zoon des mensen
Hij zal in de 6e bedeling orde op zaken stellen (:12 e.v.)
Deze Zoon des mensen is tevens de Zoon van God,
de Zone Davids, de Messias
= De 6e ure is 12 uur in de middag = het volle licht van de dag
De Zoon des mensen (= de 6) is het Licht der wereld
Het huis van Lazarus wandelt dan ook in Zijn Licht
(woord; olie; Geest)

6 = De 6e Hebreeuwse letter is de letter waw = ך
en het woordje waw betekent: haak
Deze letter wordt gebruikt als het voegwoord "en"
De HEERE Jezus Christus, Zoon van God en Zoon des mensen (= 6), is deze haak (= ך = waw = 6) en Hij is degene die 2 tegengestelde dingen in Zichzelf tot één maakt
Hij verbindt vanaf Zijn opstanding hemel en aarde en maakt die in Zichzelf tot één
Door Hem hebben we nu vrije toegang gekregen tot de Troon der Genade
Hij is de Middelaar en Hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade
Hij is de Eersteling en Eerstgeborene van de Nieuwe Schepping
Hij is de 6-puntige ster, de Davidsster, het Zegel van Salomo

6 = Zes (als woord) = Shesh = שש = 300.300
= fijn wit linnen (zoals de kleding van de priesters)
= wit marmer; albast

De HEERE is Hogepriester, **nadat** Zijn albasten kruik (Hij, als mens, met een menselijk lichaam) gebroken werd en de kostelijke olie (type van de Heilige Geest) uit Hem stroomde (en nog steeds stroomt), die een liefelijke en welriekende geur verspreidt in Zijn Huis (de gemeente).

Lazarus = tot hulp van God
= het Hebreeuwse woord voor Lazarus is Eleazar

= Eleazar = God is hulp; God helpt
= אל עזר = el azar = God helpt = 200.7.70 30.1 = 308
= אליעזר = Eleazar = 200.7.70.10.30.1 = 318

Daarom behaalde Abraham de overwinning. (zie Genesis 14:14)

Eleazar = de zoon van Aäron en Aäron was de eerste hogepriester van het Oude Verbond

hij is dus de tweede hogepriester, typologisch de definitieve God neemt immers het eerste weg om het tweede te stellen (Hebreeën 10:9)

Aäron (de eerste hogepriester) was de hogepriester van het Oude Verbond der wet

Christus (de tweede Hogepriester) is de hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade

= dus een type van de opgestane, verheerlijkte, maar verborgen Christus

= type van Christus, die de Hogepriester is van het Nieuwe Verbond der Genade naar de Ordening van Melchizedek

= draagt in het Nieuwe Testament de naam Lazarus

Elke Lazarus in het Nieuwe Testament is een type van de HEERE Jezus Christus

Natuurlijk is het zo dat de HEERE Jezus Christus pas in Zijn opstanding (en dus nadat Hij door God uit de dood was opgewekt, is gesteld tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond der Genade naar de Ordening van Melchizedek.

En dat wordt er hier dan ook bij vermeld: **welken Hij opgewekt had uit de doden;**

Het gaat hier dus typologisch om de uit de dood opgestane HEERE Jezus Christus.

:1 Er staat niet: **opgewekt uit de dood, maar:**

uit de **doden** = van tussen de overige doden uit

= met achterlating van alle anderen die dood zijn

Lazarus is opgestaan van tussen de overige doden uit.

Als type van de opstanding van Christus, die uit de dood opstond: van tussen de overige doden uit.

Die nu de Eersteling en Eerstgeborene is van de nieuwe schepping.

Bethanië = **בתאני** = huis van doorgang, droefenis, ontmoeting
ב תאני = b thani = huis van vijgen;
 huis in de vijgenboom
בת = beth = huis; dochter (inhoudsmaat bath)
אני = ani = ik, schip
 = ik huis = ik ben het huis; het huis ben ik;
 het schip ben ik
 als schip loopt de HEERE Jezus Christus
 dan ook over de woeste zeeën
 het schip is ook een type van de gemeente
 en in dit schip of huis is Christus
 = Bethanië ligt aan de oostzijde op de Olijf-
 berg en op 15 stadiën afstand van Jeruzalem
 daar staat het huis van Lazarus
 als Lazarus uit de dood is opgestaan, is hij
 typologisch de hogepriester van het Nieu-
 we Verbond des Vredes naar de Ordening
 van Melchizedek

Bethanië ligt op de Olijfberg.

De Olijfberg is een type van het nu nog verborgen Koninkrijk, maar straks zal het geopenbaarde Koninkrijk van de Messias aanbreken op aarde, want op diezelfde Olijfberg zal de HEERE straks verschijnen. (*Zacharia 14*)

Daar, op die Olijfberg, is het huis van Lazarus.

Het huis is van Lazarus, ofwel Lazarus is het huis.

Het Huis is Lazarus.

(Dit is niet spottend, maar wel dubbelzinnig bedoeld.)

Dit huis is namelijk dronken = vervuld met de Geest, waarin overdaad is.

Lazarus woont dus niet in het huis Jeruzalem, maar in Zijn eigen huis en dit huis is vervuld met de geur die verspreid wordt door de wandel (de voeten) van de HEERE Jezus Christus.

Hebreeën 3:6:

Maar Christus, als de Zoon over Zijn eigen huis, **Wiens huis wij zijn**, indien wij maar de vrijmoedigheid en de roem der hoop tot het einde toe vast behouden.

In dit huis woont hij met twee zusters, waarvan Hij (de) oudste is, hun Broeder.

Nadat Lazarus uit de dood is opgestaan, als type van de opstanding van Christus, Die gesteld is tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond des Vredes, wonen er in zijn huis twee vrouwen.

Typologisch waren die twee vrouwen ook onder het Oude Verbond al zusters van elkaar. (*Jeremia 3:7-10*)

Maar daarover straks meer.

- :2 Zij bereidden Hem dan aldaar een avondmaal, en Martha diende; en Lazarus was één van degenen, die met Hem aanzaten.

- :2 In dit huis van Lazarus kiezen deze beide vrouwen een verschillend deel. Typologisch heeft deze gebeurtenis dezelfde betekenis als die in Lukas 10. Alleen de vergelijking is niet helemaal dezelfde, omdat dit in een ander verband staat. De HEERE zegt echter wel, dat Maria het beste deel gekozen heeft.

Want: *Lukas 10:38 e.v.*:

En het geschiedde, als zij reisden, dat hij kwam in een plek; en een zekere vrouw, met name Martha, ontving Hem in haar huis. En deze had een zuster, genaamd Maria, welke ook, zittende aan de voeten van Jezus, Zijn Woord hoorde. Doch Martha was zeer bezig met veel dienens, en daarbij komende, zeide zij: HEERE, trekt Gij U dat niet aan, dat mijn zuster mij alleen laat dienen? Zeg dan haar, dat zij mij helpe. En Jezus, antwoordende, zeide tot haar: Martha, Martha, gij bekommert en ontrust u over vele dingen; maar Eén ding is nodig; doch Maria heeft het goede deel uitgekozen, hetwelk van haar niet zal weggenomen worden.

Daarbij citeert de HEERE Jezus Christus:

Psalm 27:4:

Want één ding heb ik van de HEERE begeerd, dat zal ik zoeken: dat ik al de dagen mijns levens mocht wonen in het huis des HEEREN, om de liefelijkheid des HEEREN te aanschouwen, en te onderzoeken in Zijn tempel.

:2 Het verschil tussen deze beide vrouwen:
Hoewel de betekenis van hun namen min of meer identiek is, is er wel verschil in handelen bij deze twee vrouwen.

Martha:

Martha dient andere mensen, zonder eerst naar de HEERE te horen en Hem in de praktijk van haar leven te erkennen als de Gezalfde des HEEREN.

1 Thessalonicenzen 1:9:

We zijn immers tot God bekeerd om de levende en waarachtige God te dienen?

Handelingen 27:23:

De God van Wie ik ben en Die ik ook dien...

Kolossenzen 3:24:

Gij dient Christus de HEERE...

Romeinen 12:11:

Dient de HEERE...

Galaten 5:13:

Dient elkander door de liefde...

Natuurlijk is het ook een voorrecht om als gelovige andere gelovigen te mogen dienen, **maar**:

Maria:

Maria dient éérs de HEERE Jezus Christus.

Zij aanbidt en verheerlijkt de Gezalfde des HEEREN, omdat zij eerst luistert naar het Woord van de HEERE Jezus Christus.

Zij komt niet bij de HEERE, om haar noden bij de HEERE bekend te maken...

Ook komt zij niet bij de HEERE, om in de eerste plaats andere gelovigen te ontmoeten...

Ook komt zij niet bij de HEERE vragen, wat voor soort dienstwerk Hij voor haar heeft...

Maria komt bij de HEERE om eerst te luisteren naar Zijn Woord!

Het gaat Maria om de HEERE Zelf...

Het gaat Maria om de HEERE alleen...

Dat is het kenmerk van ware aanbidding!

1 Petrus 2:5:

Zij brengt Hem geestelijke offeranden...

Hebreeën 13:15:

Een voortdurend lofoffer, namelijk de vrucht der lippen die Zijn Naam belijden...

Johannes 4:21-24:

De Vader zoekt dezulke aanbidder, die Hem aanbidden in Geest en in waarheid...

De betekenis van hun namen:

Martha = מרתא = Marath = bitterlijk bedroefd, pijnlijk, smartelijk, grimmig

= gezien haar commanderen, waarschijnlijk ouder dan Maria

מר = mara, bitterheid, bedroefd, vuil, bezoedeld

= mirre = balsem, een ingrediënt voor reukwerk

רמ = rama = hoog; verhoging, hoogmoed
(anagram van מר)

מרתא = type van het gelovig overblijfsel uit de twee stammen, het Joodse volk

na haar wedergeboorte maakt zij deel uit van de gemeente maar zit nog vast aan een wettische wijze van denken en doen

Maria = hoog zijn, hoogmoedig, opstand, rebellie, lofzang, geliefd door...

= type van het gelovig overblijfsel uit de tien stammen, dat ook, na wedergeboorte, deel uitmaakt van de gemeente, het lichaam van Christus

Maria = Mirjam

Mirjam = מרימ = opstandigheid, rebellie, tergende, bitter worden

מר ים = mar jam = bittere zee (= een bitter volk)

מר = Mara, bitterheid, bedroef, vuil, bezoedeld

mirre = balsem, een ingrediënt voor reukwerk
 רבו = hoog, verhoging, hoogmoed
 יבו = jam = zee, westen
 מריבו = zee (= volk) in het westen, wat na opstand en re-
 bellie, via de weg van dood en opstanding, nu tot
 een liefelijke reuk en offerande de HEERE is
 Magdalena = me gadol = vanwege het groot zijn en hoogmoedig zijn
 (van nature),
 maar na geloof en wedergeboorte:
 = toren (wachter), groot zijn, hoge afkomst,
 hoge positie

Nogmaals:

De betekenis van hun namen is min of meer identiek, maar dit komt omdat zij gezamenlijk een type zijn van één en hetzelfde lichaam van Christus.

Het lichaam van Christus, de gemeente, waarbinnen:

de ene gelovige leeft vanuit de nieuwe mens in Christus en vanuit de rust en in onderwerping aan en aanbidding van de HEERE Jezus Christus en Zijn Woord, met het verlangen om het beeld van Gods geliefde Zoon gelijkvormig te worden;

de andere gelovige leeft vanuit de oude mens in Adam en geen tijd heeft om te luisteren naar Gods Woord, omdat hij zo druk bezig is om iets voor de HEERE te doen.

Daarbij probeert hij ook andere gelovigen aan het werk te krijgen, hoewel de HEERE Zelf wel in staat is om **het willen en het werken in ons te bewerken**.

Het gaat in deze geschiedenis echter niet om het verschil tussen Martha en Maria, maar om het verschil tussen Judas (type van de twee stammen, het Joodse volk) en Maria (type van de 10 stammen). Judas staat de HEERE naar het leven; Maria wenst het leven en de gezindheid van de HEERE te ontvangen.

Er werd een maaltijd voor de HEERE bereid en Martha was dienende.

- :2** Het gebeurde regelmatig, wanneer de HEERE Jezus overdag in Jeruzalem was geweest, dat Hij Zich aan het einde van de dag terugtrok op de Olijfberg en dat Hij daar at en overnachtte in het huis van Lazarus.

En Lazarus is nu één van degenen, die met hem aanzitten.
Lazarus, die uit de dood was opgestaan, is een type van de HEERE Jezus Christus na Zijn opstanding, die gezeten is aan de rechterhand Gods.
Lazarus, dan wel Christus, is dus de eerste die, na zijn opstanding, gezeten is in zijn huis.

Maaltijd = eten = de uitbeelding van praktische gemeenschap
= leven uitdelen en leven ontvangen
deel hebben aan hetzelfde voedsel
= deel hebben aan hetzelfde leven
= uitbeelding van het praktische leven van de mens
Aanzitten = leven en gemeenschap hebben vanuit de rust

En op grond hiervan, op grond van het Geestelijk voedsel, dat Maria in alle rust tot zich genomen heeft:

- :3** Maria dan, genomen hebbende één pond zalf van onvervalste, en zeer kostelijken nardus, heeft de voeten van Jezus gezalfd, en met haar haren Zijn voeten afgedroogd, en het huis werd vervuld met den reuk der zalf.

Het is opvallend, hoeveel eer de HEERE Jezus in dit hoofdstuk wordt toegebracht:

Johannes 12:1-11:

Maria eert de HEERE Jezus met haar liefde, door Hem te zalven.

Johannes 12:12-19:

De schare eert de HEERE Jezus Christus met grote toejuicing bij zijn zogenaamde "intoct" in Jeruzalem.

Johannes 12:20-26:

De Grieken eren de HEERE Jezus, want zij verlangen Hem te zien en met Hem in contact te komen.

Johannes 12:27-36:

God de Vader eert Zijn geliefde Zoon, door Zijn stem te laten horen vanuit de hemel.

Johannes 12:37-41:

Alle oudtestamentische profeten hebben de HEERE Jezus Christus geëerd.

Johannes 12:42-43:

Vele oversten eren de HEERE Jezus door in Hem te geloven, al hadden zij de moed niet om openlijk voor de HEERE Jezus Christus uit te komen.

Johannes 12:44-50:

De HEERE Jezus Christus eist voor Zichzelf eer op, door Zijn Goddelijke zending in alle openheid bekend te maken.

- :3** En nadat zij de voeten van de HEERE Jezus Christus gezalfd heeft: wordt heel het huis (= de gemeente, het lichaam van Christus) vervuld met de geur (= de reuk) van de Gezalfde (= Christus, Wiens huis wij zijn).

Eén pond = één maat, één norm

Onvervalste = getrouw, oprecht, zuiver, welriekend
= muron = mirre = bitterheid (lijden)

Kostelijk = duur, van grote waarde

Nardus = נרדִימ = nardiem
= laten wij afdalen (Geest/leven uitstorten)
נר = ner = lamp, licht (denk aan menorah)

Gezalfde = מִשִּׁיחַ = mashach, messias = 8.10.300.40

Zalven = מִשַּׁח = mashach, de uitbeelding van balsemen
conserveren, vereeuwigen

Geur = onzienlijk, type van de Heilige Geest

2 Korinthe 2:14-17:

En Gode zij dank, Die ons allen tijd doet triomferen in Christus, en den reuk Zijner kennis door ons openbaar maakt in alle plaatsen.

Want wij zijn Gode een goede reuk van Christus, in degenen die zalig worden, en in degenen, die verloren gaan; Dezen wel een reuk des doods ten dode; maar genen een reuk des levens ten leven. En wie is tot deze dingen bekwaam? Want wij dragen niet, gelijk velen, het Woord Gods te koop, maar als uit oprechtheid, maar als uit God, in de tegenwoordigheid Gods, spreken wij het in Christus.

:3 Mattheüs 26:13:

En wat zij gedaan heeft, daar wordt tot op de dag van vandaag nog steeds over gesproken.

Deze daad van Maria Magdalena spreekt over een leven van aanbidding, in oprechtheid en in vrijwillige onderwerping en overgave aan de HEERE Jezus Christus en Zijn Woord. Een leven, wat zich (net zoals Christus nu) uitstort tot een liefelijke reuk voor de HEERE.

Zij zalft de voeten (dat is de levenswandel en de gezindheid) van de HEERE Jezus Christus. De levenswandel van de HEERE, is die van de Gezalfde, van de Christus der Schriften.

Het getrouwe Woord van Christus is de enige norm.

Johannes 13:5:

Hier droogt de HEERE Jezus de voeten van de discipelen **met de linnen doek** waarmee Hij omgord was.

Opdat, in de praktijk, hun (**en onze**) wandel zou zijn als priesters in het Huis Gods.

Maria droogt de voeten van de HEERE Jezus **met haar haren**. Zij herkent en zij erkent de HEERE Jezus Christus als de Gezalfde en Messias. Het haar op het hoofd is de uitbeelding van de kracht van het **denken**.

Zij heeft een zeer krachtig verlangen om veranderd te worden in de vernieuwing van haar **denken**, opdat hetzelfde gevoel, dezelfde gezindheid en dezelfde levenswandel als van de aanbidderlijke HEERE Jezus Christus, ook in haar leven gestalte zal krijgen.

Jesaja 52:7:

Want: Hoe liefelijk zijn op de bergen (= hier de Olijfberg) de voeten van degene die het Goede boodschap, die de vrede doet horen; desgenen die GoedeBoodschap brengt...

...namelijk: het Evangelie van God, van Zijn Zoon, Jezus Christus onze HEERE!

Die het heil (= יְשׁוּעָה = Joshuah = Jezus) doet horen; desgenen die tot Sion zegt: Uw God is Koning.

Romeinen 12:1-2:

Ik bid u dan, broeders, door de ontfermingen Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levende, heilige en Gode welbehagelijke offerande, welke is uw redelijke godsdienst.

En wordt dezer wereld niet gelijkvormig; maar wordt veranderd door

de vernieuwing uws gemoeds, opdat gij moogt beproeven, welke de goede, en welbehagelijke en volmaakte wil van God zij.

Efeze 5:1-2:

Zijt dan navolgers Gods, als geliefde kinderen;
En wandelt in de liefde, gelijkewijs ook Christus ons liefgehad heeft, en Zichzelven voor ons heeft overgegeven tot een offerande en een slachtoffer, Gode tot een welriekenden reuk.

Filippenzen 4:8-9:

Voorts broeders, al wat waarachtig is, al wat eerlijk is, al wat rechtvaardig is, al wat rein is, al wat liefelijk is, al wat wel luidt, zo er enige deugd is, en zo er enige lof is, bedenkt datzelve;
Hetgeen gij ook geleerd, en ontvangen, en gehoord, en in Christus Jezus, en in Paulus gezien hebt, doet dat; en de God des vredes zal met u zijn.

- :3 In de Bijbel zijn voeten de uitbeelding van iemands levenswandel.**
De voeten spreken over de hele persoon, over heel het wezen van die persoon. De levenswandel van iemand, is het logische gevolg van zijn manier van denken.

Johannes 13:

Ook de voetwassing heeft niets te maken met de verontreiniging die een gelovige van buitenaf oploopt, maar heeft alleen te maken met de verontreiniging van het hart, als resultaat van het natuurlijke, aardse denken. Zonden, die voortkomen uit ongelovigheid en uit een werelds denken.

Exodus 3:5:

Ook Mozes moet de schoenen van zijn voeten doen (want zijn voeten uitdoen gaat niet zo gemakkelijk), omdat de grond waarop hij staat heilig is. Dit is niet omdat zijn schoenen onrein zijn, maar Mozes is onrein en hij moet dan ook zijn wandel naar de oude mens uitdoen, afleggen.
Het Nieuwe Testament zegt, dat wij onze oude mens zouden afleggen. We moeten eerst wedergeboren zijn, om de heilige God te kunnen naderen.

Johannes 1:27:

Dezelve is het, Die na mij komt, Welke voor mij geworden is, Wien ik niet waardig ben, dat ik Zijn schoenriem zou ontbinden.

(Vrij vertaald) **zegt Johannes:** Ik (wie ik van nature ben) kan niet in de schoenen van de HEERE Jezus staan, want de wandel van de HEERE Jezus Christus is uit de Geest en is Goddelijk.

Mijn natuurlijke wandel is uit het vlees en is aards.

- :4 Zo zeide dan één van Zijn discipelen, namelijk Judas, Simons zoon Iskarioth, die Hem verraden zou...
- :4 Judas doet volkomen het tegenovergestelde van hetgeen Maria doet. In plaats van zich over te geven aan de Gezalfde, zal hij de Gezalfde verraden. Deze prijs, van totale overgave aan de HEERE Jezus Christus, is hem veel te veel. Hij neemt liever de overgave van anderen (uitgebeeld in de offeranden), om zichzelf daarmee te verrijken.

Mattheüs 23:14:

Zoals de Farizeeërs, die de huizen van de weduwen opeten, onder de schijn van lang te bidden.

Judas Iskarioth wordt genoemd: **de zoon der verderfenis.**

(*Johannes 17:12;*) (2 *Thessalonicenzen 2:3: is hier de anti-christ*)

Judas = Juda = יהודה = geloofd zij Jehovah

Juda zou dus eigenlijk tot lof van God zijn

= Van zich afwerpen (*Psalm 32:5*)

(Kan positief of negatief zijn)

י = hand; het Joodse volk zou de hand (= het instrument) van Gods handelen in deze wereld zijn, maar zij gebruikt haar eigen hand, om de HEERE te slaan

יהודה = verwant aan ידע = jada = kennen, bekennen

Het volk Israël, het Joodse volk, werd verondersteld tot lof van God te zijn, omdat zij de HEERE zouden kennen, vanwege de gemeenschap met de HEERE en Zijn Woord.

Maar het hart van Juda is verre van de HEERE en Zijn Woord.

Simons zoon = Simon = horende, gelovende, gehoorzamende
= Judas doet alsof hij een gehoorzame, een gelovige is
Hij veinst een gelovige te zijn, maar hij is ongelovig
Hij is een verrader en een zoon der verderfenis, een dief
Een dief neemt, wanneer het duister is, het meest kostbare bezit van iemand weg
En het meest kostbare van iemand, is iemands leven
Het Joodse volk nam dan ook het leven van de HEERE
Jezus weg

Iskarioth = **קריית איש** = Ish Qaroth
קריית = qaroth = zij wandelen Mij tegen
zij staan Mij tegen
איש = ish = man, mens

Judas Iskarioth = dus een man (of volk), die de HEERE tegenstaat
= niet een gelovig, maar een godsdienstig mens
= type van de twee stammen, het Joodse volk
zoals de Farizeeërs
levend onder het Oude Verbond der wet

Een volk, wat de HEERE wel nadert met de mond en Hem eert met de lippen, maar het hart houden zij verre van de HEERE.
(Mattheüs 15:8-9)

Samenvattend:

Judas Iskarioth = Dit volk leert de kudde, het erfdeel des HEEREN, valselijk
Dit volk wil zich namelijk meester maken van de kudde
Dit volk is dus niet in de weg des HEEREN, maar zij wederstaat en spreekt de HEERE altijd tegen
Zij is gewoon Gods tegenstander, in het vlees
In dit volk wordt uitgebeeld, hoe de gezindheid en de handelwijze van alle andere volkeren is

En nu naar parallelgedeeltes in de andere Evangelien:

Mattheüs 26:1-16:

En het is geschied, als Jezus al deze woorden geëindigd had, dat Hij tot Zijn discipelen zeide:

Gij weet, dat na twee dagen het pascha is, en de Zoon des mensen zal overgeleverd worden, om gekruisigd te worden. Toen vergaderden de overpriesters en de Schriftgeleerden, en de ouderlingen des volks, in de zaal des hogepriesters, die genaamd was Kajafas; En zij beraadslaagden te zamen, dat zij Jezus met listigheid vangen en doden zouden. Doch zij zeiden: Niet in het feest, opdat er geen oproer worde onder het volk.

Als nu Jezus te Bethanië was, ten huize van Simon, den melaatse, kwam tot Hem een vrouw, hebbende een albasten (= VV = shesh = 6) fles met zeer kostelijke zalf, en goot ze uit op Zijn hoofd, daar Hij aan tafel zat. En Zijn discipelen, dat ziende, namen het zeer kwalijk, zeggende: Waartoe dit verlies? Want deze zalf had kunnen duur verkocht, en de penningen den armen gegeven worden.

Maar Jezus, zulks verstaande, zeide tot hen: Waarom doet gij deze vrouw moeite aan? want zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd. Want als zij deze zalf op Mijn lichaam gegoten heeft, zo heeft zij het gedaan tot een voorbereiding van Mijn begrafenis.

Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden van hetgeen zij gedaan heeft.

(Typologisch: aan de uit de dood opgestane HEERE en Messias, want dát is het Evangelie.)

Toen ging een van de twaalven, genaamd Judas Iskariot, tot de overpriesters, En zeide: Wat wilt gij mij geven, en ik zal Hem u overleveren? En zij hebben hem toegelegd dertig zilveren penningen.

En van toen af zocht hij gelegenheid, opdat hij Hem overleveren mocht.

“Een voorbereiding van”: staat niet in de Griekse grondtekst.

In het Grieks wordt hier het voorzetsel “eis” gebruikt, wat de betekenis heeft van: “tot en met”, “tot in”. “Mijn begrafenis” is een synoniem van, en heeft dus ook de betekenis van: “Mijn verberging”.

De HEERE heeft het hier dus niet over Zijn dood, maar over “Zijn begrafenis”, Zijn verberging. Hij heeft het dus over dat, wat er nà Zijn dood zal plaatsvinden Hij spreekt over de twee dagen van Zijn begrafenis, van Zijn verberging, nàdat Hij gestorven is.

De HEERE spreekt dus over de gehele periode van Zijn verberging (2000 jaar). Dood voor de wereld en (in het graf) verborgen voor de wereld, maar erkend, gezalfd en geëerd door Maria, die een uitbeelding is van de gemeente, gedurende Zijn 2000 jaar van verberging voor Israël en de wereld.

Handelingen 15:14-16:

In die twee dagen zal Hij een volk verzamelen, voor Zijn Naam, een volk dat Hem wel zal erkennen als de Gezalfde en dus als de levende God en Christus. Dat volk, waarvan Maria het type, de uitbeelding is.

In Mattheüs staat, dat deze zalving plaatsvond in het huis van Simon de melaatse. Misschien is er wel een tweede zalving geweest, maar deze gebeurtenis hier in Mattheüs, is opvallend gelijk aan de gebeurtenis in Johannes 12. Alleen het decor is anders, er zijn enkele andere personen bij aanwezig en de datum is anders.

Typologisch wordt hier een koppeling gemaakt tussen deze **Simon** de melaatse en Judas **Simons** zoon Iskarioth.

Judas is op typologische wijze de erfgenaam (een latere generatie) van deze **Simon** de melaatse, die een type is van heel het ongelovige volk Israël. Hoewel zij een horende (= Simon) zou moeten zijn, is het volk Israël **melaats**, namelijk van buiten wit, maar van binnen rot zij weg.

Mattheüs 23:25-27:

De HEERE Jezus zegt:

Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij reinigt het buitenste des drinkbekers, en des schotels, maar van binnen zijn zij vol van roof en onmatigheid. Gij blinde Farizeër, reinig eerst wat binnen in den drinkbeker en den schotel is, opdat ook het buitenste derzelve rein worde. Wee u, gij Schriftgeleerden en Farizeeën, gij geveinsden, want gij zijt den witgepleisterden graven gelijk, die van buiten wel schoon schijnen, maar van binnen zijn zij vol doodsbeenderen en alle onreinigheid.

Handelingen 23:3:

Nadat de hogepriester Ananias bevel had gegeven om de apostel Paulus op de mond te slaan, zegt Paulus tot Ananias:

God zal u slaan, gij gewitte wand! (je bent van buiten wit, maar in je heerst de dood) Zit gij ook om mij te oordelen naar de wet, en beveelt gij, tegen de wet, dat men mij zal slaan?

Markus 14:1 e.v.:

En het pascha, en het feest der ongehevelde broden was na twee dagen. En de overpriesters en de schriftgeleerden zochten, hoe zij Hem met listigheid

vangen en doden zouden. Maar zij zeiden: Niet in het feest, opdat niet mischien oproer onder het volk worde.

En als Hij te Bethanië was, in het huis van Simon, den melaatse, daar Hij aan tafel zat, kwam een vrouw, hebbende een albasten fles met zalf van onvervalsten nardus, van groten prijs; en de albasten fles gebroken hebbende, goot die op Zijn hoofd.

En er waren sommigen, die dat zeer kwalijk namen bij zichzelf, en zeiden: Waartoe is dit verlies der zalf geschied? Want dezelve had kunnen boven de driehonderd penningen verkocht, en die den armen gegeven worden; en zij vergrimden tegen haar.

Maar Jezus zeide: Laat af van haar; wat doet gij haar moeite aan? Zij heeft een goed werk aan Mij gewrocht. Want de armen hebt gij altijd met u, en wanneer gij wilt, kunt gij hun weldoen; maar Mij hebt gij niet altijd.

Zij heeft gedaan, hetgeen zij konde; zij is voorgekomen, om Mijn lichaam te zalven, (tot een voorbereiding) ter begrafenis. Voorwaar zeg Ik u: Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft.

Nogmaals:

“Een voorbereiding”: **staat niet in de grondtekst.**

De HEERE Jezus Christus heeft het ook niet over zijn sterven, maar Hij heeft het over Zijn begrafenis: (tot in (= tijdens) Zijn verberging).

Denk ook aan de schat die begraven wordt, maar dit heeft de betekenis en de bedoeling van verbergen.

Lukas 7:37-50:

En ziet, een vrouw in de stad, welke een zondares was, verstaande, dat Hij in des Farizeeërs huis aanzat, bracht een albasten (= שש = shesh = 6 = wit fijn linnen) fles met zalf. En staande achter Zijn voeten, wenende, begon zij Zijn voeten nat te maken met tranen, en zij droogde ze af met het haar van haar hoofd, en kuste Zijn voeten, en zalfde ze met de zalf.

En de Farizeeër (Simon de melaatse), die Hem genood had, zulks ziende, sprak bij zichzelf, zeggende: Deze, indien Hij een profeet ware, zou wel weten, wat en hoedanige vrouw deze is, die Hem aanraakt; want zij is een zondares.

En Jezus antwoordende, zeide tot hem: **Simon!** Ik heb u wat te zeggen. En hij sprak: Meester! zeg het. Jezus zeide: Een zeker schuldeheer had twee schuldenaars; de één was schuldig **vijfhonderd penningen, en de andere**

vijftig; En als zij niet hadden om te betalen, schold hij het hun beiden kwijt. Zeg dan, wie van dezen zal hem meer liefhebben? En Simon, antwoordende, zeide: Ik acht, dat hij het is, dien hij het meeste kwijtgescholden heeft. En Hij zeide tot hem: Gij hebt recht geoordeeld.

En Hij, Zich omkerende naar de vrouw, zeide tot **Simon**: Ziet gij deze vrouw? Ik ben in uw huis gekomen; water hebt gij niet tot Mijn voeten gegeven; maar deze heeft Mijn voeten met tranen nat gemaakt, en met het haar van haar hoofd afgedroogd. Gij hebt Mij geen kus gegeven; maar deze, van dat zij ingekomen is, heeft niet afgelaten Mijn voeten te kussen. **(De enige kus die jij Mij zal geven, is een verraderskus.)** Met olie hebt gij Mijn hoofd niet gezalfd; maar deze heeft Mijn voeten met zalf gezalfd. Daarom zeg Ik u: Haar zonden zijn haar vergeven, die vele waren; want zij heeft veel liefgehad; maar dien weinig vergeven wordt, die heeft weinig lief. En Hij zeide tot haar: Uw zonden zijn u vergeven.

En die mede aanzaten, begonnen te zeggen bij zichzelf: Wie is Deze, Die ook de zonden vergeeft? Maar Hij zeide tot de vrouw: Uw geloof heeft u behouden; ga heen in vrede.

Vrede: de aanduiding van het Nieuwe Verbond des Vredes.

Mattheüs 26:13; Markus 14:9:

Voorwaar zeg Ik u, Alwaar dit Evangelie gepredikt zal worden in de gehele wereld, daar zal ook tot haar gedachtenis gesproken worden, van hetgeen zij gedaan heeft.

Het Evangelie is de blijde boodschap van de opgestane en verheerlijkte Christus.

En wat Judas, Simons zoon Iskarioth betreft:

Ook wat Judas, danwel het Joodse volk gedaan heeft, zal tot gedachtenis en tot spreekwoord zijn.

Nogmaals:

Misschien zijn het twee verschillende gebeurtenissen, maar het opvallende is wel, dat in alle vier de Evangeliën de beschrijving toch min of meer hetzelfde is.

Door het plaatsen van deze gebeurtenis in het huis van Lazarus te Bethanië, zegt Johannes: Niet Simon is van belang, maar alleen Lazarus (uitbeelding van Christus) is in Bethanië van belang.

Mattheüs, Markus en Lukas zeggen:

De HEERE Jezus is in Bethanië, in het huis van Simon.

Ik denk dat deze zalvingen één en dezelfde gebeurtenis beschrijven en dat door Mattheüs, Markus en Lukas gezegd wordt, dat Bethanië een onderdeel is van het huis van Simon de Farizeeër.

Simon de Farizeeër, Simon de melaatse, die de uitbeelding is van het ongelovige volk Israël, het huis der farizeeërs.

Bethanië ligt toch in het twee-stammenrijk, Juda

= Judas, het Joodse volk

= Simon de melaatse

= het huis der farizeeërs

Door de verbinding met Bethanië zegt Simon, de melaatse farizeeër:

: ik ben het volk der farizeeërs, en dus ook Bethanië

: ik (= het volk Israël, later het Joodse volk) ben het huis

: Wat heeft de mens Jezus in mijn huis, het Joodse volk, te zoeken?

: ik zal de HEERE Jezus uit mijn huis (het Joodse volk) verwijderen!

Het huis van Simon de melaatse farizeeër, is typologisch het huis van het volk Israël.

Dit volk is het huis der farizeeërs. (*Zie Lukas 7:39*)

Deze Simon uit Bethanië is de verpersoonlijking van heel het Joodse volk en de HEERE Jezus is helemaal niet welkom in zijn huis, dus “**weg met Hem**”. Maar binnen dit huis der farizeeërs (het Joodse volk) is een zondares, die in de HEERE Jezus Christus gelooft en die Hem herkent en erkent als de Messias, de Gezalfde des HEEREN.

Even de verschillen in de 4 evangeliën in verband met de zalving van de HEERE Jezus Christus:

Mattheüs zegt

: het hoofd van de HEERE Jezus wordt gezalfd in het huis van Simon

Markus zegt

: het hoofd van de HEERE Jezus wordt gezalfd in het huis van Simon

Lukas zegt

: de voeten van de HEERE Jezus worden gezalfd in het huis van Simon

Johannes zegt

: de voeten van de HEERE Jezus worden gezalfd in het huis van Lazarus

Mattheüs, Markus en Lukas, beschrijven deze gebeurtenis vanuit de **aardse kant**. Maar het is typisch Johannes, die hier naar kijkt en dit beschrijft vanuit de **hemelse kant**.

Johannes zegt:

ik heb niets te maken met de godsdienstige Joodse feesten;
ik heb ook helemaal niets te maken met het godsdienstige huis van Simon;
ik heb niet de neiging om mij te vereenzelvigen met het ongelovige Joodse volk;
het huis wat Simon (= het Joodse volk) claimt, **is van de HEERE alleen**.
Johannes houdt alleen rekening met het huis van Lazarus, in Bethanië.
Bethanië, zowel als heel het Joodse huis, maar ook heel het huis der schepping, is van de HEERE Jezus Christus alléén.
En Lazarus is een type van de opgewekte en verheerlijkte Christus, die de Eerstgeborene is van alle creaturen.

Over deze zalving zegt Johannes het volgende:

God Zelf heeft het hoofd van de HEERE Jezus Christus gezalfd.
God Zelf heeft de HEERE Jezus gezalfd en daarmee aangesteld tot Messias en tot Christus, door Zijn opstanding.
Maria erkent dat de HEERE Jezus de door God gezalfde Christus is.
Maria erkent de HEERE Jezus Christus als haar hoofd en HEERE.
Maria identificeert zich (zoals elke gelovige dit zou doen) met de levenswandel, de gezindheid en het gevoelen van deze door God gestelde en gezalfde Messias en HEERE, door Zijn voeten te zalven.
Opdat Zijn levenswandel, haar (en onze) levenswandel zou zijn.
En dit zegt zij, door met haar haren (= met alle kracht van haar denken) Zijn voeten af te drogen.
Zijn levenswandel en gezindheid zijn nu bepalend voor al haar denken en voor heel h  r levenswandel.

In het Oude Testament vinden wij een loflied over deze door God gezalfde Messias en Hogepriester van het Nieuwe Verbond naar de Ordening van Melchizedek.

Alle Psalmen zijn immers christo-centrisch?

Psalm 33:1 e.v.:

Een lied Hamma  loth, van David. Ziet, hoe goed en hoe liefelijk is het, dat **broeders** ook samenwonen!
Het is, gelijk de kostelijke olie op het hoofd, nederdalende op den baard,

den baard van Aäron (= Lichtbrenger), die nederdaalt tot op den zoom zijner klederen (= Zijn lichaam, de gemeente).

Het is gelijk de dauw van Hermon, en die nederdaalt op de bergen van Sion, want de HEERE gebiedt aldaar den zegen en het leven tot in der eeuwigheid.

Hebreeën 2:10-12:

Want het betaamde Hem, om Welken alle dingen zijn, en door Welken alle dingen zijn, dat Hij, vele kinderen tot de heerlijkheid leidende, den oversten Leidsman hunner zaligheid door lijden zou heiligen.

Want en Hij, Die heiligt, en zij, die geheilgd worden, zijn allen uit een; om welke oorzaak Hij Zich niet schaamt hen broeders te noemen.

Zeggende: Ik zal Uw naam Mijn broederen verkondigen; in het midden der Gemeente zal Ik U lofzingen.

Hebreeën 3:1-3:

Hierom, heilige broeders, die der hemelse roeping deelachtig zijt, aanmerkt den Apostel en Hogepriester onzer belijdenis, Christus Jezus;

Die getrouw is Dengene, Die Hem gesteld heeft, gelijk ook Mozes in geheel zijn huis was.

Want Deze is zoveel meerder heerlijkheid waardig geacht dan Mozes, als degene, die het huis gebouwd heeft, meerder eer heeft, dan het huis.

Hebreeën 10:19-22:

Dewijl wij dan, broeders, vrijmoedigheid hebben, om in te gaan in het heiligdom door het bloed (dat is het actieve, reinigende leven) van Jezus, Op een versen en levenden weg, welken Hij ons ingewijd heeft door het voorhangsel, dat is, door Zijn vlees; En dewijl wij hebben een groten Priester over het huis Gods;

Zo laat ons toegaan met een waarachtig hart, in volle verzekerdheid des geloofs, onze harten gereinigd zijnde van het kwaad geweten, en het lichaam gewassen zijn met rein water (= het Woord van God).

:5 Waarom is deze zelf niet verkocht voor driehonderd penningen, en den armen gegeven?

- :5** Penningen = denarion
 300 = spreekt van verlossing
 = spreekt over de Wandel met God (zegt Henoch)
 = spreekt over behoudenis (zegt de lengte van de ark van No-
 ach)
 = spreekt over overwinning (zegt Gideon met zijn bende)
 = spreekt over zalving (zegt de nardus van Maria Magdalena)
 = spreekt over oordeel (zegt Simson met zijn 300 vossen)

Maar:

- 300 = spreekt ook over verwoesting, vernieling en verstoring
 = de getalswaarde van de letter **ש**
 = verdeling, versterking, rebellie, opstand, tand, andere, tweede
 = Nimrod = **נמרוד** = 4.6.200.40.50 = 300
 = een godslasteraar
 en bouwt een zoon en noemt hem Babel
 = een type van satan
 de ware bouwer van Babel
 = en Judas, het Joodse volk, is zijn personeel

- :5** Judas beschouwt de zalving van de HEERE Jezus Christus blijkbaar als verlies. Waarom deze kostelijke zalfolie niet verkopen voor 300 penningen om aan de armen (= bedelaars) te geven?

Maar Judas toch:

De gezalfde Christus geeft Zichzelf aan **allen** die erkennen, dat zij arme bedelaars zijn!!!

- :6** En dit zeide hij, niet omdat hij bezorgd was voor de armen, maar omdat hij een dief was, en de beurs had, en droeg hetgeen gegeven (= toegeworpen) werd.
- :6** Maar Judas de zoon van Simon Iskarioth, is niet bezorgd over de arme bedelaars;
 bezorgd = zorg dragen, bekommeren
 beurs = glossakomon = taal, woord, spraak die geordend en gestructureerd is = het Woord van God
 Aan Israël en later aan het Joodse volk, waren de Woorden Gods toever-

trouwd, maar zij misbruikten het Woord Gods in hun eigen voordeel.

Zie nogmaals Mattheüs 23:14:

Judas is meer bezorgd over zijn eigen vermeende tekorten; hij is een dief en doorgraaft iemands huis en neemt het meest kostbare bezit van iemand weg en het meest kostbare wat iemand kan hebben, dat is zijn leven.

Psalm 22:17 (Lukas 12:39; Johannes 10:1):

De HEERE Jezus zegt onder andere in deze psalm:

Zij, de godsdienstige leidlieden van het Joodse volk, zijn dieven en moordenaars.

Zij hebben Mijn huis (= Mijn handen, voeten en zijde) doorgraven.

Judas, en daarmee het Joodse volk, heeft het meest kostelijke van de HEERE Jezus Hem ontnomen, namelijk Zijn leven.

Voor de prijs van 30 zilverlingen, die enige tijd later de tegenwaarde zouden zijn voor een akker genaamd "akeldama", "akker des bloeds". Omdat bloed niet de dood, maar het leven in zich draagt, is dit dus een levende akker. In deze akker werden alle gestorven vreemdelingen en bijwoners begraven, oftewel verborgen.

Deze akker is een uitbeelding van de gemeente, gekocht van de pottenbakker met de waarde, en dus de tegenwaarde van het leven van de HEERE Jezus. (*Zacharia 11:12 e.v.; 1 Korinthe 3:9*)

Want:

:7 Jezus dan zeide: Laat af van haar; zij heeft dit bewaard tegen den dag Mijner begrafenis.

:7 Laat af = aphiemi = vergeven, met rust laten, laten, gelaten
Want wie zij van nature ook is, Ik heb haar vergeven
Op grond van mijn opstanding uit de dood

Dus: laat af, want Ik heb haar vergeven

Tegen = eis = **tot in** (= tot en met)

Begrafenis = taphos = houdt verberging in

= in de dagen van Mijn verberging, hebt gij Mij niet (altijd) (:8)

= **zelfde als de "begrafenis" voor de vreemdelingen**

(*Mattheüs 27:7-8*)

Welk een omkeer heeft God in het leven van Maria gewrocht, sinds

**de HEERE Jezus Christus woning in haar heeft gemaakt.
Welk een omkeer heeft God in ons (= de leden van Zijn lichaam)
leven gewrocht.**

Markus 16:9; Lukas 8:2:

Eens was zij bewoond geweest en werd zij beheerst door zeven demonen. Zij was bewoond door boze geestelijke leringen, die zich in de wereld van de zeven dagen manifesteren.

Maar nu woont de Messias in haar en **haar huis** is vervuld geworden met Zijn Geest.

:7 Maria heeft toen **volstrekt niet geweten**, dat de HEERE Jezus zou moeten sterven. Zij zou dit ook **niet geloofd hebben**, want dit behoorde niet tot één van de mogelijkheden.

De Messias zou immers blijven en leven tot in eeuwigheid?

Bij haar zalving van de Messias heeft Maria volstrekt niet aan een eventueel sterven van de HEERE Jezus Christus gedacht, en dus ook niet aan Zijn begrafenis.

Maria zal hooguit gedacht hebben dat de HEERE Jezus Christus (zoals Hij regelmatig deed) zich nog even verborgen zou houden voor het Joodse volk en voor de wereld.

De opmerking van de HEERE Jezus is daar volkomen mee in overeenstemming. Zijn begraving, namelijk Zijn verberging in het graf, gedurende heel de Sabbat, is de uitbeelding van de Verborgenheid van de HEERE Jezus Christus, nú (gedurende 2000 jaar).

Ik bedoel hiermee te zeggen:

Toen Maria de voeten van de HEERE Jezus zalfde, wàs dit op de Sabbat. Op **welke datum** precies deze zalving plaatsvond, maakt eigenlijk niet echt iets uit, maar wel op **welke dag** van de week deze zalving van de Zoon des mensen plaatsvindt.

Namelijk: **op de Sabbat!**

Zijn kruisiging en dood vonden plaats op de dag **vóór** de Sabbat.

Typologisch: de HEERE Jezus Christus wordt dan ook gezalfd, **na Zijn dood**. Namelijk, tijdens Zijn begraving, tijdens Zijn verberging voor Israël en de wereld.

En een week later: Maria heeft de HEERE Jezus Christus willen zalven **na** Zijn kruisiging en dood.

Zij kon dit niet meer doen **vóór** de Sabbat, dus was zij van plan dit te doen op de dag **na** de Sabbat (= de 17e Nissan).

Maar toen was de HEERE haar voor, want op die eerste dag der week, zeer vroeg in de morgen, verschéén Hij aan haar als de Gezalfde des HEEREN.

Lukas 23:55-56:

De HEERE Jezus Christus zou pas na Zijn kruisiging en dood, gezalfd worden:

Want ook de vrouwen, die met Hem gekomen waren uit Galilea, volgden na, en aanschouwden het graf, en hoe Zijn lichaam gelegd werd. En wedergekeerd zijnde, bereidden zij specerijen en zalven; en op den sabbat rustten zij naar het gebod.

Lukas 24:1:

En op den eersten dag der week, zeer vroeg in de morgenstond, gingen zij naar het graf, dragende de specerijen, die zij bereid hadden, en sommigen met haar.

Via deze zalving door Maria wordt dus het volgende uitgebeeld:

Tijdens de periode van Zijn verberging voor Israël en de wereld, gedurende de Sabbat (2000 jaar), zijn wij door Zijn opstanding de rust ingegaan, en wordt de HEERE door Zijn huisgenoten aanvaard als de Gezalfde, de Christus der Schriften.

De ene helft van de Christenen is zelf nog zo druk bezig.

De andere helft van de Christenen verlangt dat in de praktijk van hun leven, het leven en de gezindheid, het gevoelen en de levenswandel van de HEERE Jezus Christus gestalte in hen zal krijgen.

Voor hen is de HEERE Jezus Christus ook in de praktijk van hun leven: de Gezalfde!

- :8 Want de armen hebt gijlieden altijd met u, maar Mij hebt gij niet altijd (bij u).
- :8 Gijlieden = Judas = Joodse volk; farizeeërs; gij wit (= melaats) gepleisterde graven.
Arme bedelaars zullen fysiek altijd bij jullie zijn, maar Ik zal niet meer fysiek bij jullie zijn.

Het blijkt dus over de verberging van de HEERE Jezus Christus te gaan. Want de HEERE Jezus zegt tot Judas:

Arme bedelaars zullen fysiek bij jullie zijn, maar Ik zal niet meer fysiek bij jullie zijn.

Ik zal Mij gedurende een bepaalde tijd voor dit ongelovige Joodse volk verbergen.

Lukas 13:35; Mattheüs 23:39; Johannes 12:13:

Totdat gij tot geloof gekomen bent in Mij, en gij zult zeggen in Mijn wederkomst: **Gezegend is Hij, Die komt in de Naam des HEEREN.**

Johannes 16:10; Johannes 20:17:

Maar tot gelovigen zegt de HEERE Jezus in Zijn opstanding:

Ik zal tot Mijn Vader heengaan, en gij zult Mij niet meer zien.

Want: Gij hebt Mij niet altijd bij u:

Ik zal opvaren naar Mijn Vader en naar jullie Vader en ik zal in een andere hoedanigheid bij jullie zijn. De Trooster, namelijk Mijn Geest zal in jullie zijn.

:9 Een grote schare dan der Joden verstond, dat Hij aldaar was; en zij kwamen, niet alleen om Jezus' wil, maar opdat zij ook Lazarus zouden zien, dien Hij uit de doden opgewekt had.

:9 Zoals gewoonlijk heeft men meer aandacht voor het wonder, dan voor de Wonderaar. Typologisch is het zo, dat hoe belangrijk de HEERE Jezus als Mens ook is, en hoe essentieel de weg van verlossing die Hij in Zijn grote liefde gegaan is, ook is:

1 Korinthe 15:17:

Als Christus Jezus niet uit de dood was opgestaan, dan waren wij nog in onze zonden. Dan zouden wij geen Hogepriester hebben, Die ons heiligt en Die onze gewetens reinigt van dode werken; Dan zouden wij niet onder het Nieuwe Verbond des Vredes geplaatst zijn, en wij zouden niet bekwaam zijn om de levende God te dienen.

Deze grote aandacht voor Lazarus (als type van de opgewekte Christus en Hogepriester van het Nieuwe Verbond) **is typologisch dan ook zeer terecht.**

We worden hier voor de tweede keer bepaald bij:

Lazarus, Die gestorven was geweest, Welke Hij opgewekt had uit de doden! Hij is opgestaan van tussen de doden uit, met achterlating van de overige doden;

God heeft deze Jezus, Die gij gekruist hebt, gesteld tot HEERE en tot Messias; Tot Hogepriester van het Nieuwe Verbond, naar de Orde-ning van Melchizedek.

:10 En de overpriesters beraadslaagden, dat zij **ook Lazarus** doden zouden.

:10 **Eerst zou de HEERE Jezus gedood worden;**

Vervolgens wil men ook Lazarus (type van de uit de dood opgewekte HEERE Jezus Christus) **doden.**

Ook na de opstanding van de HEERE Jezus Christus hebben de Joodse leidslieden er alles aan gedaan, om de prediking van de opgestane HEERE en Messias te verijdelen en teniet te doen.

Zij lieten de apostelen en andere gelovigen in Christus, geselen, gevangen nemen, stenigen en doden.

Saulus (later Paulus) vervolgde weliswaar de gemeente, maar de HEERE riep hem en zei: **gij vervolgt Mij...**

:11 Maar velen van de Joden gingen heen om zijnentwil, en geloofden in Jezus.

:11 Vele Joden geloofden, dat de HEERE Jezus de Zone Davids is.

Als de Zone Davids en aan Zijn wonderen te zien, zou Hij misschien ook wel de Messias kunnen zijn.

:12 Des anderen daags, een grote schare, die tot het feest gekomen was, horende, dat Jezus naar Jeruzalem kwam;

:12 *Daniël 9:*

Omdat Juda, het twee stammenrijk, ontrouw bleef aan de HEERE en Zijn Woord, en 490 jaar lang geen sabbatjaar gevierd had, zou het land Israël nu 70 jaar braak liggen. Zij werden namelijk door de HEERE

afgevoerd naar Babel en zouden daar 70 jaar in ballingschap zijn. Eerst de prinsen uit het koningshuis van David, zoals Daniël en zijn vrienden en daarna werden er stapsgewijs steeds meer afgevoerd naar Babel.

Omdat Daniël wel trouw was aan de HEERE en aan Zijn Woord, maakte de HEERE Zijn plannen aan Daniël bekend door middel van dromen, visioenen enzovoorts.

De HEERE maakte aan Daniël bekend, welke wereldrijken er chronologisch zouden verschijnen, en dat zij uiteindelijk allemaal zullen moeten buigen voor de Messias, de Koning van Israël.

Maar dit zal pas gebeuren, wanneer het volk Israël eindelijk als eerste der volkeren, in geloof haar hoofd zal buigen voor de Messias (aan het einde van de 70^e jaarweek). Daniël ontvangt van de HEERE een profetie over 70 jaarweken (= 490 jaar). Deze 490 jaar bestaat uit jaren van 360 dagen.

Deze jaarweken zouden vanaf een bepaald moment beginnen.

Daniël 9:25-27: (Ezra 1:1 e.v.; Nehemia 2:1):

Weet dan, en versta: van den uitgang des woords, om te doen wederkeren, en om Jeruzalem te bouwen, tot op Messias de Vorst, zijn zeven weken, en twee en zestig weken; de straten, en de grachten zullen wederom gebouwd worden, doch in benauwdheid der tijden.

En na die twee en zestig weken zal de Messias uitgeroeid worden, maar het zal niet voor Hem zelve zijn; en een volk des vorsten, hetwelk komen zal, zal de stad en het heiligdom verderven, en zijn einde zal zijn met een overstromende vloed, en tot het einde toe zal er krijg zijn, en vastelijk besloten verwoestingen.

En hij zal velen het verbond versterken een week; en in de helft der week zal hij het slachtoffer en het spijsoffer doen ophouden, en over den gruwelijken vleugel zal een verwoester zijn, ook tot de voleinding toe, die vastelijk besloten zijnde, zal uitgestort worden over den verwoeste.

Daniël 9:24:

Zeventig weken zijn bestemd over uw volk, en over uw heilige stad, om de overtreding te sluiten, en om de zonden te verzegelen, en om de ongerechtigheid te verzoenen, en om een eeuwige gerechtigheid aan te brengen, en om het gezicht, en den profeet te verzegelen, en om de heiligheid der heiligheden te zalven.

We gaan uiteraard nu niet in op de betekenis van deze verzen.

Wat wel duidelijk moet zijn, is dat vanaf een bepaald moment deze 70 jaarweken begonnen zijn.

Dat na 7 + 62 jaarweken, dus na 69 jaarweken, de Messias zou worden uitgeroeid.

Logischerwijze zou direct na de opstanding van de Messias, die laatste jaarweek (= 7 jaar) hebben kunnen beginnen.

- :12** Deze laatste jaarweek zou **na déze dag** hebben kunnen beginnen. Want deze dag, de dag van de zogenaamde "Intocht" in Jeruzalem, was de laatste dag van de 69e jaarweek van Daniël. Dit was de 10e Nissan en op deze dag nam men ook het paaslam in huis en moest al het zuurdesem uit de huizen verwijderd worden.

Het is de 10e Nissan, de 10^e van de eerste maand.

Het feest van het in huis nemen van het paaslam.

Als men het andere kalenderjaar van Israël erbij zou nemen, dan is deze dag de 10^e Tizri, de 10^e van de zevende maand.

Dan is op deze dag tevens het feest van Grote Verzoendag.

En een grote schare komt naar het feest, omdat zij gehoord hebben dat Jezus (Jehovah is Heiland, redding, verlossing) naar Jeruzalem komt. Hij is het ware Lam Gods en Hij is op weg naar Jeruzalem.

Zal in deze laatste week, in deze 70^e jaarweek en dus aan het einde van deze laatste 7 jaar, voor het volk Israël eeuwige heerlijkheid en verlossing aanbreken?

- :13** Zij namen de takken van palmbomen en gingen uit Hem tegemoet, en riepen: Hosanna! Gezegend Hij, Die komt in den Naam des HEEREN; Hij, Die is de Koning Israëls!
- :13** Deze profetie uit Psalm 118:26, Jesaja 62:11 en Zacharia 9:9, zal pas in de nabije toekomst zijn volle vervulling krijgen. Dan zal de HEERE met geweld en dus met een ijzeren roede, samen met Zijn ezel (die verdacht veel lijkt op Zijn discipelen) Zijn Huis, Zijn tempel (= heel Zijn schepping) reinigen. Maar daar straks meer over.

Takken van palmbomen:

Palmboom = thamar = zuil, kolom, pilaar en vastigheid der waarheid
= spreekt over Deborah (= Woord) (*Richteren 4:5*)
= spreekt over de Rechtvaardige (*Psalm 92:13*)
= spreekt over bekleding van de binnenmuren van de tempel (*Ezechiël 41*)
= spreekt over koningschap
= heeft een kaarsrechte stam met een kroon van bladeren en heeft net als het hout van de ceder, een zeer fijne structuur

De HEERE Jezus Christus is het waarachtige Woord der Waarheid.
Hij is de Rechtvaardige.

Hij, Die komt in de naam des HEEREN, want Hij is de HEERE.

Via de takken van de palmboom wordt de komst van de Koning en het koningschap van de HEERE Christus geïllustreerd en gedemonstreerd.

Hosanna = **יִשׁוּעַ** = Joshah = bevrijding, bewaring, overwinning, redding, verlossing

בָּרַכְ = barak = zegenen, knielen; de gezegende is Christus Jezus de HEERE

בְּכֹר = bekoor = eerstgeborene; de Eerstgeborene is Christus Jezus de HEERE

Alle 4 de evangelienschrijvers vermelden deze zogenaamde intocht.

Maar het eerste wat ons zou moeten opvallen is het ongewone hiervan: de HEERE Jezus Christus heeft Zich juist altijd onttrokken aan enig huldebetoon.

Mattheüs 16:20:

De HEERE verbiedt met nadruk, dat Zijn discipelen aan iemand zullen zeggen dat Hij de Christus is, want dit mag pas gezegd worden na Zijn opstanding.

Markus 5:43:

De HEERE gebiedt nadrukkelijk, dat niemand iets te weten zal komen over de opstanding van het dochtertje van Jäirus.

Markus 9:9:

De HEERE verbiedt dat zij aan iemand zouden vertellen hetgeen zij gezien hebben, voordat de HEERE Jezus Christus uit de dood zou zijn opgestaan.

Johannes 6:15:

Als de HEERE bemerkt, dat men tot Hem komt om Hem koning te maken, trekt Hij Zich terug.

Johannes 12:12 e.v.:

Op deze dag neemt de HEERE Jezus Christus Zelf het initiatief.

Lukas 19:29-38 (Mattheüs 21:5 e.v.):

En het geschiedde, als Hij nabij Beth-fage en Bethanië gekomen was, aan den berg, genaamd den Olijfberg, dat Hij twee van Zijn discipelen uitzond, zeggende: Gaat henen in dat vlek, dat tegenover is; in hetwelk inkomende, zult gij een veulen gebonden vinden, waarop geen mens ooit heeft gezeten; ontbindt hetzelve, en brengt het.

En indien iemand u vraagt: Waarom ontbindt gij dat, zo zult gij also tot hem zeggen: Omdat het de Heere van node heeft.

En die uitgezonden waren, heengegaan zijnde, vonden het, gelijk Hij hun gezegd had.

En als zij het veulen ontbonden, zeiden de heren van hetzelve tot hen: Waarom ontbindt gij het veulen?

En zij zeiden: De Heere heeft het van node.

En zij brachten hetzelve tot Jezus. **En hun klederen op het veulen geworpen hebbende, zetten zij Jezus daarop.**

En als Hij voort reisde, spreidden zij hun klederen onder Hem op den weg.

En als Hij nu genaakte aan den afgang des Olijfbergs, begon al de menigte der discipelen zich te verblijden, en God te loven met grote stemme, vanwege al de krachtige daden, die zij gezien hadden;

Zeggende: Gezegend is de Koning, Die daar komt in den Naam des Heeren! Vrede zij in den hemel, en heerlijkheid in de hoogste plaatsen!

Johannes 12:

:14 En Jezus vond een jongen ezel, en zat daarop gelijk geschreven is:

:15 Vrees niet, gij dochter Sions, zie uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelin.

Waarom deed de HEERE Jezus dit zo demonstratief?

Opdat vervuld zou worden hetgeen in de Schriften geschreven staat.

Zacharia 9:9:

Verheug u zeer, gij dochter Sions! juich, gij dochter Jeruzalems! Ziet, uw Koning zal u komen, rechtvaardig, en Hij is Heiland; arm, en rijdende op de ezel, en op het veulen, het jong der ezellen.

Wie deze jonge ezel is, die altijd de naam des HEEREN aanroept, mag duidelijk zijn.

In de eerste plaats is dit natuurlijk de uitbeelding van de HEERE Jezus Zelf. Maar hier lijkt dit ezelsveulen verdacht veel op de discipelen. (*Markus 11:8; Lukas 19:35*)

Het is de HEERE, Die op Zijn ezel, namelijk op de gemeente zit.

Wij zijn aan Hem gehoorzaam en aan Hem onderworpen, en Hij bestuurt ons leven. Aan de andere kant woont Hij in ons en zijn wij Zijn kleed/verschijning in deze wereld.

Johannes 12:12 e.v.:

Wat hier plaatsvond, is slechts de **voorvervulling** van deze profetie.

Deze **voorvervulling** moest plaatsvinden, opdat het volk Israël nooit haar eigen ongelovigheid toen, straks zal kunnen verexcuseren en zeggen dat zij de HEERE Jezus niet als de Messias konden herkennen, omdat de profetieën toen níet in vervulling zijn gegaan en dat Hij pas bij zijn wederkomst, door de vervulling der profetieën, herkenbaar zal zijn.

Lukas 13:34-35:

De HEERE Jezus zegt dan ook:

Jeruzalem, Jeruzalem! gij, die de profeten doodt, en stenigt, die tot u gezonden zijn, hoe menigmaal heb Ik uw kinderen willen bijeenvergaderen, gelijkerwijs een hen haar kiekens onder de vleugelen vergadert; en gijlieden hebt niet gewild?

Ziet, uw huis wordt ulieden woest gelaten.

En voorwaar, Ik zeg u, **dat gij Mij niet zult zien** (*Johannes 12:8*), totdat de tijd zal gekomen zijn, als gij zult zeggen: Gezegend is Hij, Die komt in den Naam des Heeren!

De HEERE Jezus heeft het dus niet over de verwoesting van Jeruzalem in het jaar **70 van onze jaartelling**, maar Hij heeft het over de verwoesting **aan het einde van de 70^e jaarweek**.

Pas nádat het Joodse volk de naam des Heeren heeft aangeroepen...

Pas ná de bekering van het volk Israël en de wederkomst van de Messias op aarde...

Dan zal tot het wedergeboren volk Israël gezegd worden:

Verheug u zeer, gij dochter (= een nieuwe generatie) Sions; Juich gij dochter Jeruzalems; Zie uw Heiland en rechtvaardige Koning is gekomen.

- :14** En Jezus vond een jonge ezelsveulen, en zat daarop, gelijk geschreven is:
- :15** Vrees niet, gij dochter Sions, zie, uw Koning komt, zittende op het veulen ener ezelsveulen.

- :15** "Dochter Sions" wijst naar een wedergeboren volk Israël, in de nabije toekomst. **Ná de 70^e jaarweek van Daniël (= 7 jaar na "de opname")**.

Dit "veulen der ezelsveulen" is de uitbeelding van de gemeente, het lichaam van Christus.

De zaligheid mag dan uit de "Jood" zijn, maar die "ezelsveulen" was wel gebonden door een leven onder het Oude Verbond en onder het juk der wet.

Het ezelsveulen heeft dit juk der wet nooit gedragen. Het ezelsveulen leeft in de vrijheid van het Nieuwe Verbond der Genade.

Mattheüs 11:30:

Het "juk" wat het ezelsveulen hier draagt, daarover zegt de HEERE Jezus Christus: Mijn juk is zacht en Mijn last is licht.

Mattheüs 21:2 e.v.; Markus 11:2 e.v.; Lukas 19:30:

Omdat sinds de opstanding van Christus het Nieuwe Verbond der Genade is aangebroken, wordt ook de ezelsveulen ontbonden (van het juk der wet) en is ook zij in de vrijheid gesteld van het Nieuwe Verbond der Genade.

Vanwege haar ongelof is het Joodse volk zich hier nog steeds niet van bewust.

- :16** Doch dit verstonden Zijn discipelen in het eerst niet; maar als Jezus verheerlijkt was, toen werden zij indachtig, dat dit van Hem geschreven was en dat zij Hem dit gedaan hadden.
- :16** **Het Evangelie van Johannes spreekt verder niet over deze zogenaamde intocht; want dit heeft Johannes eigenlijk al besproken in Johannes 2:13 e.v.**

Maar in de andere evangeliën zegt de HEERE Jezus na deze “intocht” te Jeruzalem, hoe het vanwege het ongeloof van het Joodse volk met de tempel en met de stad aan het einde van de 70^e jaarweek zal aflopen (*Daniël 9:25-27*) en hoe de HEERE daarna, gedurende de volgende 33 jaar, Zijn tempel/huis/schepping reinigt (*Johannes 2:14-16*).

Lukas 19:39-46:

En sommigen der Farizeeën uit de schare zeiden tot Hem: Meester, bestraf Uw discipelen. En Hij, antwoordende, zeide tot hen: Ik zeg ulieden, dat, zo deze zwijgen, de stenen haast roepen zullen.

En als Hij nabij kwam, en de stad zag, weende Hij over haar, Zeggende: Och, of gij ook bekendet, ook nog in dezen uw dag, hetgeen tot uw vrede dient! Maar nu is het verborgen voor uw ogen.

Want er zullen dagen over u komen, dat uw vijanden een begraafing rondom u zullen opwerpen, en zullen u omsingelen, en u van alle zijden benauwen;

En zullen u tot den grond nederwerpen, en uw kinderen in u; en zij zullen in u den enen steen op den anderen steen niet laten; daarom dat gij den tijd uwer bezoeking niet bekend hebt.

En gegaan zijnde in den tempel, begon Hij uit te drijven degenen, die daarin verkochten en kochten, Zeggende tot hen: Er is geschreven: Mijn huis is een huis des gebeds; maar gij hebt dat tot een kuil der moordenaren gemaakt.

1 Petrus 2:23; Jesaja 53:

Mensen de tempel uitslaan, is iets, waarin wij de HEERE Jezus helemaal niet herkennen.

Hij, die altijd met innerlijke ontferming bewogen was en is over verloren zondaren.

Die als Hij gescholden werd niet wederschold, en als Hij leed niet dreigde; maar het overgaf aan Dien, Die rechtvaardiglijk oordeelt.

Als we evenwel zien, dat deze gebeurtenis (in het verleden) profetisch is (en dat is ze), dan is het niet meer zo verwonderlijk dat de HEERE Jezus Christus zo (onherkenbaar) handelde.

Dit is de illustratie van hetgeen de HEERE in de (voor ons nabije) toekomst zal doen.

Psalm 2:

De HEERE zal aan het einde van de 70^e jaarweek en met gebruikmaking van het geweld van de Gog en de Magog, heel de ongelovige Joodse staat en de stad Jeruzalem vernietigen en het overblijfsel er uitdrijven.

De HEERE zal Zich dan niet langer verbergen.

De bijzondere periode van Zijn buitengewone lankmoedigheid is dan voorbij.

Dan zal de HEERE Jezus Christus spreken in Zijn grimmigheid en in Zijn toorn.

Dan zal Hij zal het Koninkrijk met geweld openbaren.

De gesel van touwtjes, die Hij gebruikt in Johannes 2:15, is dan een ijzeren scepter (*Psalm 2:9*).

Dan wordt tot alle volkeren gezegd:

Kus de Zoon, opdat Hij niet toorne, en gij op de weg vergaat, wanneer Zijn toorn maar een weinig zou ontbranden. Welgelukzalig zijn allen, die op Hem betrouwen.

:16 En nogmaals:

In het Evangelie van Johannes gaat het uiteraard om dezelfde volgorde van gebeurtenissen, zoals beschreven in de andere evangeliën.

Alleen wordt deze gebeurtenis in het Evangelie van Johannes ons al veel eerder vermeld en op een volkomen andere wijze geïllustreerd.

:17 De schare dan, die met Hem was getuigde dat Hij Lazarus uit het graf geroepen en Hem uit de doden opgewekt had.

:17 Het zijn bijna dezelfde woorden als in Johannes 12:9.

Dus als de tussenliggende verzen (*Johannes 12:10-16*) er niet hadden gestaan, dan zouden we deze verzen ook niet hebben gemist en daarmee wordt in ieder geval weergegeven dat de vervulling van dit tussenliggende schriftgedeelte in de toekomst ligt.

:18 Daarom ging ook de schare Hem tegemoet, overmits zij gehoord had, dat Hij dat teken gedaan had.

:18 Er zijn er dus uit het Joodse volk, die gehoord hebben over de opstanding van Lazarus uit de dood.

Hoe de HEERE Jezus met grote stem riep: Lazarus (Eleazar), kom uit. De uitbeelding van hoe God met grote stem de Hogepriester van het Nieuwe Verbond, De HEERE Jezus Christus, uit de dood tot Leven riep.

:19 De Farizeeën dan zeiden onder elkander: Ziet gij wel, dat gij gans niet vordert? Ziet, de gehele wereld gaat Hem na.

:19 *Johannes 11:47:*

De overpriesters dan en de Farizeeën vergaderden den raad en zeiden: wat zullen wij doen? Want deze mens doet vele tekenen.

Indien wij Hem also laten geworden, **zij zullen allen in Hem geloven**, en de Romeinen zullen komen, en wegnemen beide onze plaats (= hun macht en positie) en volk.

De Farizeeën, de godsdienstige Joodse leidlieden zeggen tot elkaar: **dit schiet niet op.**

Ziet, de wereld (= kosmos = beschaafde wereld, namelijk Joden en **Grieken**) wil Hem nu ook navolgen (in de wedergeboorte).

Hun woorden worden dan ook prompt bevestigd want:

:20 Want er waren sommige Grieken uit degenen, die opgekomen waren, opdat zij op het feest zouden aanbidden.

:20 **Het eerste volk wat de HEERE Jezus wil navolgen**, zijn sommigen uit de Grieken. Zij waren naar Jeruzalem gegaan om vanaf de 15^e Nissan het Feest van Pascha en het feest van ongezuurde broden te vieren.

En wie willen zij daar aanbidden?

De levende God, en zij worden door Filippus, die een type is van de Heilige Geest, gebracht tot het Lam van God, de uit de dood opgestane Christus, Die gesteld wordt tot Hogepriester naar de Ordening van Melchizedek.

De uit de dood opgewekte Lazarus is daar de uitbeelding van.

Na de aanbedding van Gods Zoon, de HEERE Jezus Christus, door Maria Magdalena; en nadat de HEERE Jezus Christus door de schare is erkend als Koning en Messias; wordt de HEERE Jezus Christus nu verheerlijkt door de Grieken, als de Zoon des mensen, en dus als de go-el (= lossen) en als de Messias van Israël.

Johannes 7:33-35:

Jezus dan zeide tot hen: nog een kleinen tijd ben Ik bij u, en Ik ga heen tot Dengene, Die Mij gezonden heeft.

Gij zult Mij zoeken, en gij zult Mij niet vinden; en waar Ik ben, kunt gij niet komen.

De Joden dan zeiden tot elkander: waar zal Deze heengaan, dat wij hem niet zullen vinden? Zal Hij tot de verstrooide Grieken gaan, en de Grieken leren?

Grieken = יָוָנִים = Jawan = modder; slijk; bezoedeld

= komen voort uit Jawan

een zoon van Jafeth, een zoon van Noach (*Genesis 9:27*)

Jafeth (danwel Jawan) vestigde zich in het noorden

Cham vestigde zich in Egypte, in donker Afrika

Sem ging naar de Sinai om zich onder de wet te stellen

= een oude naam voor de stam Dan

de stam Dan is een type van het gelovig overblijfsel uit de tien stammen

Het onderscheid hier, tussen Jood en Griek, is dan ook:

de Joden staan hier model voor de **twee stammen van Israël**;

de Grieken staan hier model voor de **tien stammen van Israël**.

Sommigen uit de Grieken betekent, dat **een gelovig overblijfsel** uit de Grieken, de tien stammen, de HEERE Jezus Christus willen zien en horen en in Hem geloven.

Profetisch gezien: de gemeente.

:21 Dezen dan gingen tot Filippus, die van Betsaïda in Galilea was, en baden hem, zeggende: **Heere, wij willen Jezus zien**.

:21 Deze Grieken zoeken naar de HEERE Jezus Christus, en dus gaan zij naar Filippus.

Handelingen 8:

Ook de kamerling zegt dat, als je niet weet wie het Lam Gods is en over wie de profeet Jesaja geschreven heeft, dan moet je dit aan de **Heere**, en dus aan Filippus vragen.

Zij willen de Mens Jezus zien:

Door naar Filippus te gaan (die een type is van de Heilige Geest) wordt hen door de HEERE, die de Geest is, **de opgestane en verheerlijkte Christus voorgesteld**.

De ure van Zijn verheerlijking is dan ook aangebroken (:23).

Filippus = liefhebber van paarden

= type van de verheerlijkte, maar verborgen Christus

= type van de Geest van Christus

= typologisch is hij de HEERE, zoals Filippus hier ook aangesproken wordt

Bethsaïda = **בֵּית צִיד** = huis der vangst, huis der jacht

= huis van voedsel, huis van etenswaar

= huis van proviand voor onderweg

= stad van Andreas, Petrus en Filippus

Galilea = **גַּלִּילָא** = Galiel = omkeren, draaien, wenden, rollen, cirkel, omtrek
Galilea der heidenen

Deze Grieken willen deel hebben aan de HEERE Jezus Christus.

Zij willen deel hebben aan Zijn leven en dus eten zij van Zijn voedsel = Zijn Woord.

Zij vragen aan Filippus, de weg naar de HEERE Jezus Christus, net zoals de kamerling aan Filippus de weg naar de HEERE Jezus Christus vraagt.

:21 Zij willen de HEERE Jezus zien (= oida)

De meeste mensen willen alleen maar wonderen zien en geestelijke dingen ervaren, want dat spreekt tot hun verbeelding. De HEERE Jezus ging daar toen, en gaat daar ook nu, nog steeds niet op in.

Als het lijkt dat de HEERE daar wel op ingaat, dan blijkt het juist andersom te zijn. Dan blijkt dat de zondaar niet omziet naar de HEERE Jezus, **maar dat de HEERE Jezus Christus omziet naar elke zondaar**.

Lukas 19:10:

Want de Zoon des mensen is gekomen om te zoeken en zalig te maken, dat Hij verloren was.

Niet de natuurlijke mens zoekt de HEERE, maar de HEERE zoekt de gevallen mens. Het initiatief gaat altijd van God uit.

De HEERE is dan ook naar de aarde gekomen, naar de woonplaats van de mens, om de mens te zoeken en de mens op grond van zijn geloof in Christus, zalig te maken.

:22 Filippus kwam en zeide het Andreas; en Andreas en Filippus wederom zeiden het Jezus.

:22 Andreas = **Mannelijk**

De gemeente moet opwassen tot **één volkomen man**

De Grieken zullen door de werking van de Geest van Christus (uitgebeeld in Filippus) deel krijgen aan de gemeente (Andreas), het lichaam van Christus.

:23 Maar Jezus antwoordde hun, zeggende: de ure is gekomen, dat de Zoon des mensen zal verheerlijkt worden.

:23 De HEERE Jezus zegt hiermee: Je zult Mij zien, als je in geloof, met Mij de weg van dood en opstanding bent gegaan;

Je kunt pas deel hebben aan de verheerlijkte Zoon des mensen, als je ook met Mij gestorven, begraven en opgestaan bent.

Als je in Mij gedoopt bent, in Mijn dood en in Mijn opstanding.

Pas dan krijg je deel aan de gemeente, die Mijn lichaam is.

De praktische consequentie voor ieder die Mij wil zien en aan Mij deel wil hebben, is: zonder lijden geen heerlijkheid; zonder kruis geen kroon.

Want:

:24 Voorwaar, voorwaar zeg ik u: indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.

- :24** Over dit voorbeeld uit de natuur valt niet veel uit te leggen.
Elke mens ziet dit voorbeeld jaarlijks voor zijn ogen verschijnen.
De HEERE trekt dit natuurlijke principe door naar het geestelijke.

Tarwe = de vrucht die hoort bij de 1^e bedeling
de Bedeling van het Geweten, van individuen
ieder mens is zelf verantwoordelijk voor zijn eigen leven
ieder mens bepaalt zelf wat hij gelooft en waarmee hij zijn
leven vult
= חטא = chitah
afleidingen van dit hebreeuwse woord hebben onder meer te
maken met: zondaar, zondigen, ontzondigen, omhakken,
graveren, rijsje

Het sterven van het tarwegraan spreekt over de dood van onze zondige oude mens in Adam, waarna wij door geloof in de HEERE Jezus Christus, in nieuwheid des levens uit de dood opstaan en vrucht kunnen dragen voor de HEERE en wandelen tot heerlijkheid des Vaders. In de praktijk rekenen wij zo, dat onze oude mens is gestorven en dat wij nu de nieuwe mens in Christus leven.

De HEERE Jezus Christus is het ware tarwegraan.

Hij is de weg gegaan van lijden en dood en in Zijn opstanding brengt hij veel vrucht voort.

Niet dat Hij een zondaar was, maar Hij is voor ons tot zonde gemaakt.

Hij werd gekruisigd en gedood in onze plaats.

Zijn striemen zijn ons tot genezing geworden.

Pas wanneer men in geloof met Hem gestorven is, is men ook in Hem gerechtvaardigd van de zonde(n).

1 Korinthe 15:35-36:

Maar, zal iemand zeggen:

Hoe zullen de doden opgewekt worden, en met hoedanig een lichaam zullen zij komen? Gij dwaas, hetgeen gij zaait, wordt niet levend, tenzij dat het gestorven is.

- :25** Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld (namelijk terzijde stelt ten behoeve van het leven van Christus), zal hetzelfde bewaren tot in het eeuwige leven.

:25 Het gaat om dit algemene principe: als men in Christus sterft aan het eigen ik, pas dan zal men als gelovige vruchtdragen.

Mattheüs 10:37-39:

Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig. En die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij navolgt, is Mijns niet waardig.

Die zijn ziel vindt, zal dezelve verliezen; en die zijn ziel zal verloren hebben om Mijnentwil, zal dezelve vinden.

Mattheüs 16:24-25:

Toen zeide Jezus tot Zijn discipelen: zo iemand achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.

Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven verliezen zal, om Mijnentwil, die zal hetzelfde vinden.

Markus 8:31-35; Mattheüs 16:22 e.v.; Lukas 9:24; Lukas 17:33:

En Hij begon hun te leren, dat de Zoon des mensen veel moest lijden, en verworpen worden van de ouderlingen, en overpriesters, en Schriftgeleerden, en gedood worden, en na drie dagen wederom opstaan.

En dit woord sprak Hij vrij uit; en Petrus, Hem tot zich genomen hebbende, begon Hem te bestraffen;

Maar Hij, Zich omkerende, en Zijn discipelen aanzien, bestrafte Petrus, zeggende: Ga heen, achter Mij, satanas, want gij verzint niet de dingen, die Gods zijn, maar die der mensen zijn.

En tot Zich geroepen hebbende de schare met Zijn discipelen, zeide Hij tot hen: Zo wie achter Mij wil komen, die verloochene zichzelf, en neme zijn kruis op, en volge Mij.

Want zo wie zijn leven zal willen behouden, die zal hetzelfde verliezen; maar zo wie zijn leven zal verliezen, om Mijnentwil, en om des Evangelies wil, die zal hetzelfde behouden.

Filippenzen 3:7-14:

Maar hetgeen mij gewin was, dat heb ik om Christus' wil schade geacht. Ja, gewisselijk, ik acht ook alle dingen schade te zijn, om de uitnemendheid der kennis van Christus Jezus, mijn Heere; om Wiens wil ik al die dingen schade gerekend heb, en acht die drek te zijn, opdat ik Christus moge gewinnen.

En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof;
Opdat ik Hem kenne, en de kracht Zijner opstanding, en de gemeenschap Zijns lijdens, Zijn dood gelijkvormig wordende;
Of ik enigszins moge komen tot de wederopstanding der doden.
Niet dat ik het alrede gekregen heb, of alrede volmaakt ben; maar ik jaag er naar, of ik het ook grijpen mocht, waartoe ik van Christus Jezus ook gegrepen ben.
Broeders, ik acht niet, dat ik zelf het gegrepen heb.
Maar een ding doe ik, vergetende, hetgeen achter is, en strekkende mij tot hetgeen voor is, jaag ik naar het wit, tot den prijs der roeping Gods, die van boven is in Christus Jezus.

Kolossenzen 3:1-4:

Indien gij dan met Christus opgewekt zijt, zo zoekt de dingen, die boven zijn, waar Christus is, zittende aan de rechterhand Gods.
Bedenkt de dingen, die boven zijn, niet die op de aarde zijn.
Want gij zijt gestorven, en uw leven is met Christus verborgen in God.
Wanneer nu Christus zal geopenbaard zijn, Die ons leven is, dan zult ook gij met Hem geopenbaard worden in heerlijkheid.

En vervolgens: Doodt dan uw leden die op de aarde zijn!
Houdt dat wat dood is, dan ook voor dood.
Reken datgene voor dood, wat 2000 jaar geleden gestorven is.

- :25** De waarschuwing van de HEERE Jezus, aan degenen die Hem willen volgen, is:
Men kan de HEERE Jezus Christus alleen volgen, als men bereid is om zichzelf te verloochenen en het kruis op zich te nemen, want om de naam van Christus, zal men gesmaad en verworpen worden door de wereld.
- :26** Zo iemand Mij dient, die volge Mij;
en waar ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn.
En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.

:26 De bemoediging en troost daarbij is: waar Ik ben, daar zal ook mijn dienaar zijn. In onze dienst aan de HEERE, zullen wij de gemeenschap met de HEERE ervaren!

Johannes 14:3:

En zo wanneer Ik heen zal gegaan zijn, en u plaats zal bereid hebben, zo kome Ik weder en zal u tot Mij nemen, opdat gij ook zijn moogt, **waar Ik ben.**

Johannes 17:24:

Vader, Ik wil, **dat waar Ik ben**, ook die bij Mij zijn, die Gij Mij gegeven hebt; opdat zij Mijn Heerlijkheid mogen aanschouwen, die Gij Mij gegeven hebt, want Gij hebt Mij liefgehad, voor de nederwerping der wereld.

De bemoediging en troost die wij van de Vader ontvangen, is:

De Vader heeft Zijn trouwe Dienstknecht (namelijk de HEERE Jezus) geëerd. De Vader eert de Zoon.

De Vader heeft Hem dan ook de Naam gegeven, welke boven alle naam is.

De Vader eert allen, die Zijn Zoon eren door in Hem te geloven.

De Vader eert allen, die zichzelf nu vrijwillig beschikbaar stellen in Zijn dienst.

Johannes 12:20-23:

Nog even terugkomend op het feit dat er sommige Grieken zijn, die de mens Jezus wel willen zien:

Johannes 12:24:

In plaats van over de mens Jezus, spreekt de HEERE Jezus hier al over Zichzelf als zijnde de verheerlijkte Christus.

Want de tijd van Zijn verheerlijking is zeer nabij.

De HEERE Jezus zegt feitelijk, dat men Hem pas echt zal zien, na Zijn opstanding en dus in Zijn verheerlijking.

Het gaat er namelijk niet om of wij Jezus van Nazareth zien maar of wij opzien naar de Messias, deze door God uitermate verhoogde en verheerlijkte Christus!

2 Korinthe 5:16 e.v.:

Als wij de HEERE Jezus naar het vlees gekend hebben, nochtans kennen wij Hem nu niet meer naar het vlees.

Richt dus liever je aandacht op de verheerlijkte Christus.

Door de ogen des geloofs, zul je Hem dan zien als de uitermate verhoogde en met heerlijkheid gekroonde Christus, zittende aan de rechterhand der Majesteit in de hoogste hemelen.

Johannes 12:23:

Dus wacht nog maar deze paar dagen af, want vanaf de 15e Nissan is het feest van Pascha, het feest van ongezuurde broden, en op de 17e Nissan zal Ik als de Christus opstaan uit de dood.

De ure mag dan komen, dat de Zoon des mensen zal lijden en sterven, maar daarmee is ook de ure gekomen, dat Hij verheerlijkt zal worden.

Hoewel het noodzakelijk was dat de HEERE Jezus stierf, wordt daar, zeker in het Evangelie van Johannes, betrekkelijk weinig melding gemaakt van Zijn lijden en sterven.

De HEERE Jezus gaf Zich in de dood, om vervolgens uit de dood te kunnen opstaan.

Daarmee heeft de HEERE Jezus Christus de grootste vijand, namelijk de dood, en hem die het geweld des doods had, volkomen en verpletterend verslagen.

Het accent ligt dan ook niet op Zijn lijden en dood, maar op Zijn opstanding!

Handelingen 23:6:

Paulus zegt: ik word ondervraagd over de opstanding der doden.

Het Evangelie is niet de blijde boodschap over een gestorven en begraven Messias, maar het Evangelie spreekt over de Messias, de Christus, Die uit de dood is opgestaan en die gezeten is op de troon Zijner heerlijkheid in de hemel.

1 Korinthe 15:12-19:

Want als Christus niet is opgewekt, dan zijn wij nog in onze zonden en is de prediking van het Evangelie ijdel, inhoudsloos en onzinnig.

Romeinen 4:24-25:

Zijn lijden en sterven was uiteraard noodzakelijk in de weg naar ver-

zoening en was noodzakelijk tot rechtvaardiging van een ieder die gelooft.

Romeinen 6:5:

Het einde van dit aardse leven is dan ook de dood.

Dat wij met de HEERE Jezus gestorven zijn, is op zich geen blijde boodschap.

De blijdschap is juist gelegen in het feit, dat wij door geloof in Christus Jezus onze HEERE, met Hem zijn opgewekt en één plant met Hem zijn geworden. Zowel in Zijn dood, in Zijn opstanding, als in Zijn hemelvaart.

Johannes 12:24:

In dit vers legt de HEERE Jezus dan ook uit dat heerlijkheid tot stand komt via lijden. Het doel van lijden en sterven is, dat er veel vrucht wordt voortgebracht.

Daarvoor gebruikt de HEERE Jezus een beeld uit de natuur, dat door Godzelf in de natuur gelegd is.

Zoals heel de schepping vol is van illustraties aangaande geestelijke waarheden.

Als je een tarwegraan in de aarde overgeeft, dus zaait, dan vind je na verloop van tijd niets meer van dit oude zaadje terug.

Maar er zal wel een aar verschijnen, vol van nieuwe zaadjes, vol van vrucht, nieuw tarwegraan.

Johannes 12:25:

In de regel is het zo, of je dit nu wilt of niet, dat dit aardse leven eens weer in de aarde zal verdwijnen.

Genesis 3:19:

De eerste mens is nu eenmaal uit de aardbodem genomen en keert daar ook in terug.

1 Korinthe 15:47:

De eerste mens is uit de aarde, aards.

Dus neem nu maar afstand van dit oude leven, zodra je wedergeboren bent en een nieuw schepsel in de HEERE Jezus Christus, want als je je

eigen leven liever hebt dan Christus, dan zul je dit leven verliezen. Maar als je je eigen leven haat om Zijns Naams wil, dan zal Hij je leven bewaren tot in eeuwigheid.
Haten = verwerpen; loslaten; terzijde stellen; ander leven de voorrang geven.

De Bijbel kent twee soorten **leven**:

: het oude, natuurlijke leven van en in Adam

: het nieuwe Goddelijke leven van en in Christus Jezus

Als wij dit aardse leven om Christus' wil terzijde stellen, zullen wij van Hem nieuw, eeuwig, onvergankelijk, onverderfelijk, onverwelkelijk en vruchtbaar leven daarvoor in de plaats ontvangen.

Dit ging in de eerste plaats bij de HEERE Jezus Christus Zelf zo.

Hij haatte Zijn eigen aardse leven = heeft het terzijde gesteld, en als een getrouwe dienstknecht stelde Hij Zijn aardse leven vrijwillig in dienst van Zijn hemelse Vader, opdat Hij in Zijn opstanding het voor Hem weggelegde loon, met eeuwige heerlijkheid, zou ontvangen.

Wat voor de HEERE Jezus van toepassing was, dat is ook voor ons van toepassing.

Als wij dit aardse leven vrijwillig willen opgeven en ons leven willen wijden aan de dienst aan de HEERE, dan zullen ook wij daar loon en eeuwige heerlijkheid voor ontvangen in de toekomst.

De HEERE Jezus was de eerste: want Hij moest dit nieuwe leven eerst tot stand brengen in Zijn opstanding.

En nu, op het moment dat wij zeggen: HEERE, neem in Uw naam, dit oude leven weg, dan geeft Hij ons vanaf datzelfde moment Zijn leven ervoor in de plaats.

Efeze 4:22:

Wij zouden dus het voorbeeld van de HEERE Jezus navolgen.

Ook wij zouden afleggen aangaande de vorige wandeling (= ziel, psyche) en wij zouden de nieuwe mens aandoen.

Romeinen 6:4-5; Filippenzen 2:6 e.v.:

Het voorbeeld van de HEERE Jezus was, dat Hij Zijn aardse leven opgaf en leefde tot heerlijkheid des Vaders en wandelde in nieuwheid des levens.

Dit voorbeeld zouden wij nawandelen.

In het bewustzijn, dat wij, door geloof, een nieuwe schepping zijn in de HEERE Jezus Christus.

Wij zijn met Hem opgewekt en we zijn in Hem eerstelingen van de nieuwe schepping geworden.

Daarom en daardoor hebben wij een positie ontvangen in de hemel en in Christus (*Efeze 1:3*) en zijn wij gezegend met elke geestelijke zegen in de hemel en in Christus Jezus.

:27 Nu is Mijn ziel ontroerd; en wat zal Ik zeggen?

Vader, verlos Mij uit deze ure! Maar hierom ben Ik in deze ure gekomen.

:27 *Johannes 12:24-26:*

Voorwaar, voorwaar zeg Ik u: Indien het tarwegraan in de aarde niet valt, en sterft, zo blijft hetzelfde alleen; maar indien het sterft, zo brengt het veel vrucht voort.

Die zijn leven liefheeft, zal hetzelfde verliezen; en die zijn leven haat in deze wereld, zal hetzelfde bewaren tot het eeuwige leven.

Zo iemand Mij dient, die volg Mij; en waar Ik ben, aldaar zal ook Mijn dienaar zijn. En zo iemand Mij dient, de Vader zal hem eren.

De HEERE Jezus zegt vervolgens, dat dit in de eerste plaats voor Hemzelf geldt.

Hij is het ware tarwegraan, dat in de aarde moet vallen en sterven, opdat Hij veel vrucht zou voortbrengen voor Zijn hemelse Vader.

:27 **De HEERE Jezus heeft er wel heel erg tegenop gezien!**

Maar ja, wat valt daarover te zeggen.

Het is de weg die de HEERE Jezus in geloof heeft moeten gaan.

Vertrouwende op het Woord van Zijn Vader, de belofte dat Zijn Vader Hem uit de dood zou opwekken en Hem tot de uiterste maat zou verhogen en verheerlijken.

:28 Vader, verheerlijk Uw naam.

Er kwam dan een stem uit den hemel, zeggende: En Ik heb Hem verheerlijkt, en Ik zal Hem wederom verheerlijken.

:28 *Mattheüs 3:16-17; Markus 1:11; Lukas 3:23:*

En Jezus, gedoopt zijnde, is terstond opgeklommen uit het water; en ziet, de hemelen werden Hem geopend, en hij zag den Geest nederdalen, gelijk een duive, en op Hem komen. En ziet, een stem uit de hemelen, zeggende: Deze is Mijn Zoon, Mijn Geliefde, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb!

Mattheüs 17:4-5; Markus 9:7; Lukas 9:35:

En Petrus, antwoordende, zeide tot Jezus: Heere! het is goed, dat wij hier zijn; zo Gij wilt, laat ons hier drie tabernakelen maken, voor U één, en voor Mozes één, en één voor Elias.

Terwijl hij nog sprak, ziet een luchtige wolk heeft hen overschaduwde; en ziet, een stem uit de wolk, zeggende: Deze is Mijn Geliefde Zoon, in Denwelken Ik Mijn welbehagen heb; hoort Hem!

Ook volgens dit vers gaat het dus over de opstanding en verheerlijking van Christus; Hem, in Wie God al Zijn welbehagen heeft, omdat de HEERE Jezus Zijn hemelse Vader verheerlijkt heeft, want Hij is tot in het uiterste trouw aan God en Zijn Woord.

Enkele verheerlijkingen van de Christus **op aarde**, worden in dit ene vers genoemd:

Verheerlijking van de HEERE Jezus Christus, na Zijn doop.

Op de Berg der verheerlijking, waarbij ook Mozes en Elia verschijnen.

Verheerlijking van de HEERE Jezus Christus na Zijn opstanding, gedurende de 40 dagen van zijn verschijningen op aarde, **voor** Zijn hemelvaart.

Verheerlijking van de HEERE Jezus Christus in het heden, alleen te zien door de ogen des geloofs, omdat Hij nog verborgen is **in de hemel**. (*Filippenzen 2:8 e.v.; 2 Petrus 1:16 e.v.; Hebreëen 2:9 e.v.*)

Verheerlijking van de HEERE Jezus Christus in ons persoonlijk leven.

Verheerlijking wordt door de gemeente geopenbaard aan de overheden in de lucht.

Verheerlijking van de HEERE Jezus Christus bij Zijn wederkomst.

:29 De schare dan, die daar stond, en dit hoorde, zeide, dat er een donderslag geschied was.

Anderen zeiden: De Engel heeft tot Hem gesproken.

- :29** Donderslagen spreken over de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen. In het bijzonder in de Bedeling van de Volheid der tijden. Het is het spreken van God, wanneer Hij na de Opname van de gemeente, Zich in heerlijkheid zal openbaren aan degenen die in de wereld zijn.

Mattheüs 24:27 e.v.:

Aan het einde van de 70^e jaarweek van Daniël, dus bij de aanvang van de Dag de HEEREN, zal de HEERE Zijn donderstem laten horen op aarde. Dan zal de HEERE gedurende 33 jaar spreken in Zijn grimmigheid en in Zijn toorn. (*Markus 3:17; Johannes 12:29; Openbaring 4:5; 6:1; 8:5; 10:3-4; 11:19; 14:2; 16:18; 19:2*)

Ik kan me zo voorstellen dat voor degenen, die weliswaar tot de gemeente behoren, maar slechts die dingen gezocht en bedacht hebben die der wereld zijn, als zij aan het einde van de vijfde bedeling en dus bij het klinken van de laatste bazuin, de stem des HEEREN zullen horen, zij dit zullen ervaren als een donderslag uit heldere hemel.

- :30** Jezus antwoordde en zeide: Niet om Mijnentwil is deze stem geschied, maar om uwentwil.
- :30** Dit is geschied en zal straks opnieuw geschieden, opdat jullie weten, dat Mij is gegeven alle macht in hemelen en op aarde en opdat jullie dus niet verontrust zullen zijn over hetgeen nog komen zal, gedurende Mijn verberging. Ik zal naar Mijn Vader, Die nu ook jullie Vader is, wederkeren, en zal deze wereld in duisternis achterlaten.
- :31** Nu is het oordeel dezer wereld; nu zal de overste dezer wereld **uitgeworpen** worden.
- :31** Dat de overste dezer wereld uitgeworpen wordt, kan slaan op satan, maar binnen deze context kan het alleen slaan op Christus. **Nu** = nadat Ik verheerlijk ben door Mijn hemelse Vader, zal Ik, Die het Licht der wereld ben, tot Mijn Vader wederkeren en zal Ik deze wereld in duisternis achterlaten.

De mensen haten het Licht en willen tot het Licht niet komen, want hun werken zijn boos. (*Johannes 3:19*)

Als het Licht der wereld verdwijnt uit deze wereld, is dit een passief oordeel (= crisis).

Christus, Die het Licht der wereld is, zal na Zijn opstanding uit de dood uit deze wereld verdwijnen, om men Hem, de ware Overste dezer wereld, alsnog zal uitwerpen.

Mattheüs 21:39; Markus 12:8; Lukas 4:29; Lukas 20:12, 15; Handelingen 7:58; Handelingen 13:50

Men zal niet alleen Hem, maar ook Zijn dienstknechten uitwerpen.

Buiten werpen = uitwerpen

:32 En ik, zo wanneer Ik van de aarde zal verhoogd zijn, zal hen allen tot Mij trekken.

:32 Wanneer Ik verhoogd en gezeten zal zijn op de troon Mijner heerlijkheid, dan zal Ik allen die door de Vader aan Mij gegeven zijn, tot Mij trekken.

Johannes 14:3; Johannes 17:24

Want waar Ik ben, daar zal ook Mijn dienaar zijn.

:33 En dit zeide Hij, **betekenende** hoedanigen dood Hij stervan zou.

:33 Dit vers spreekt niet over het sterven, of over de dood van de HEERE Jezus.

Volgens vers 32 en 34, gaat het over de dingen nadat de HEERE Jezus Christus uit de dood is opgestaan en het sterven van de HEERE Jezus is, in relatie tot het aardse volk Israël en de wereld, **dan ook een teken**. Het betekent, dat de communicatie met het Joodse volk daardoor verbroken zal worden.

De communicatie en gemeenschap van Jehovah met Israël en de volkeren is nog steeds verbroken.

Gedurende een bepaalde tijd bemoeit Hij Zich niet meer met de aarde en houdt Hij Zich voor het volk Israël en voor de wereld, verborgen in de hemel.

Gedurende Zijn verberging verzamelt Hij Zich eerst een ander volk, een volk voor zijn Naam.

Hosea 6:1-2; Handelingen 15:14-16:

Want pas na twee dagen, en dus op de derde dag, zal de Messias wederkeren en zal Hij Zijn volk Israël weder levend maken, en zal Hij de vervallen hut van David weder oprichten.

Dan zal de HEERE Jezus Christus voor eeuwig blijven.

Johannes 12:28-33:

Een smallere toepassing:

De HEERE Jezus Christus is op aarde gekomen om de Naam van Zijn Vader te verheerlijken.

Door trouw te zijn aan het Woord en aan het werk van Zijn hemelse Vader zou ook Zijn Naam door de Vader verheerlijkt worden.

De Naam van de HEERE Jezus Christus is dan ook door de Vader verheerlijkt, doordat Hij Lazarus, als voorafschaduwning daarvan, uit de dood heeft opgewekt.

Echter, in het bijzonder is de Naam van de HEERE Jezus Christus verheerlijkt, doordat Hij Zelf, door de Vader, werd opgewekt uit de dood.

Johannes 12:31:

Sindsdien is het oordeel aan de HEERE Jezus Christus gegeven en dit begon bij de kruisiging en dood van de HEERE Jezus, waardoor de gehele wereld werd geoordeeld en veroordeeld.

Hebreeën 2:14-15; Kolossenzen 2:15:

Door de opstanding van Christus werd ook satan definitief verslagen en onttroond.

Romeinen 16:20; 2 Korinthe 4:4; Efeze 2:2; 6:12; Openbaring 12:9-10:

Hoewel satan nu, door de verberging van de HEERE Jezus Christus, nog steeds de gelegenheid heeft om zijn macht uit te oefenen op aarde, zal hij bij de opname van de gemeente uit de hemel worden geworpen en zal hij na 40 jaar, gedurende de 1000 jaar, gebonden en opgesloten worden.

Openbaring 20:10:

Daarna zal hij weliswaar een korte tijd ontbonden worden, maar hij

zal dan snel veroordeeld worden en geworpen worden in de poel des vuurs.

Johannes 12:32 (Johannes 6:37):

Sinds de HEERE Jezus Christus, vanaf Zijn opstanding, lichamenlijk verhoogd en verheerlijkt is, trekt Hij al degenen tot Zich, die de Vader Hem in Zijn hand gegeven heeft.

Dat zijn in deze bedeling alleen diegenen, die geloven in, en hun vertrouwen stellen op de HEERE Jezus Christus.

:34 De schare antwoordde Hem: Wij hebben uit de wet gehoord, dat de Christus blijft in der eeuwigheid; en hoe zegt gij, dat de Zoon des mensen moet verhoogd worden?

Wie is deze Zoon des mensen?

:34 **Zij hebben gehoord, dan wel gelezen, uit de wet...**

Uit de wet = uit Gods Woord; Gods onderwijzing; de gehele Schrift
= 2 *Samuël* 7:12-16; *Psalm* 89:36-37; *Hebreeën* 1:8

Uit de vraagstelling blijkt, dat zij dus weten Wie de HEERE Jezus is.

Hij is de Zoon des mensen = de erfgenaam van de troon van Adam
de Koning over de gehele mensheid
de Eerstgeborene en de Goël

= de Zone Davids

erfgenaam van de troon van koning David
de Koning over geheel Israël

Zij zeggen dus:

dat de Zoon des mensen, namelijk de Messias en Christus, uit het zaad van David is. Zij weten dus dat, als de Messias komt, Hij in der eeuwigheid zal blijven.

Mattheüs 22:42 *e.v.:*

Wat zij echter, door ongeloof, niet willen weten, is dat de Zoon des mensen, en dus de Zoon van David, en dus de Messias, dus de HEERE Jezus Christus, in bijzonderheid **de Zoon van God** is.

Dat Hij na Zijn opstanding uit de dood en in Zijn verhoging en hemelse positie, gesteld zal worden tot Eerstgeborene van een nieuwe schepping.

Dat Hij erfgenaam is van alles.

Dat Hij gesteld zal worden tot Zoon, Hogepriester, Messias en HEE-RE.

Johannes 12:37-40:

En omdat zij in deze uit de dood opgestane Zoon des mensen, Die door God gesteld zal worden tot HEERE en Messias, niet willen geloven, zal de Messias, God en HEERE, wederkeren naar de hemel.

Naar de hemel, waar Hij, voor Zijn ontleding en menswording op aarde, vandaan kwam.

:34 Door ongeloof zeggen zij dan ook: bedoelen wij wel dezelfde Zoon des mensen en dezelfde Messias?

Want de Messias zou toch in der eeuwigheid blijven?

Waarom zegt u dan, dat u naar de hemel verhoogd zult worden?

Wilt U soms beweren, dat deze Zoon des mensen, deze Messias, deze Zoon van David, **de God en HEERE** van David is?

:35 Jezus dan zeide tot hen: nog een kleinen tijd is het Licht bij ulieden; wandelt, terwijl gij het licht hebt, opdat de duisternis u niet bevange. En die in de duisternis wandelt (= in onwetendheid, vanwege ongeloof) weet niet waar hij heengaat.

:35 De HEERE Jezus bevestigt dit eigenlijk.

Johannes 1:9; Johannes 8:12; Johannes 9:5:

Want Hij, het Licht der wereld, zal nog maar een korte tijd temidden van hen zijn. De HEERE roept hen op, om Hem te geloven en in Zijn Licht te wandelen.

Want, als Hij verhoogd zal zijn, namelijk zal zijn opgevaren naar het Huis van Zijn Vader, en men in Hem niet zal geloven, dan zal men, net zoals het Joodse volk en de gehele wereld, in duisternis achterblijven.

Degene, die in de duisternis wandelt, wiens werken boos zijn en die daarom de duisternis liever heeft dan het licht, die zal dan ook uiteindelijk verloren gaan.

:36 Terwijl gij het Licht hebt, geloof in het Licht, opdat gij kinderen (= zonen) des Lichts moogt zijn. Deze dingen sprak Jezus, en weggaande verborg Hij Zich van hen.

:36 Ik ben het Licht der wereld:
Dus geloof, Mij; geloof in Mij, Die het Licht der wereld is.

Opdat jullie kinderen van God en (mede)erfgenamen mogen zijn van het Licht.

Maar vanwege hun ongeloof, heeft de HEERE Jezus Christus Zich sinds zijn verhoging en in Zijn verheerlijkte positie, voor hen verborgen.

:37 Want hoewel Hij zovele tekenen voor hen gedaan had, nochtans geloofden zij in Hem niet.

:37 De vele tekenen die de HEERE Jezus gedaan heeft, zouden voor hen meer dan genoeg bewijs moeten zijn, dat Hij werkelijk degene was, Die in heel het Oude Testament beloofd en aangekondigd wordt. Maar zij weigerden Zijn woorden en dus in Hem te geloven.

:38 Opdat het woord van Jesaja, den profeet, vervuld werd, dat hij gesproken heeft: Heere, wie heeft onze prediking geloofd, en wien is de arm des Heeren geopenbaard?

:38 Het eerste citaat van de HEERE Jezus is uit Jesaja 53:1 e.v. Dit gedeelte, over de lijdende Knecht des HEEREN, gaat over niemand anders dan de HEERE Jezus. Bij dat lijden denken wij meestal aan lichamelijke pijn.

Romeinen 10:16:

Maar de grootste pijn van de HEERE Jezus moet geweest zijn, dat het Joodse volk het Woord van Zijn hemelse Vader, en de genade, liefde en vergeving die hen daarin aangeboden werd, demonstratief afwees.

Want:

Wie heeft onze prediking geloofd en aan wien is de arm des HEEREN geopenbaard?

Wie heeft het Woord van God geloofd en is door Gods sterke arm verhoogd?

:38 De eerste, Die de prediking geloofd heeft, is de gelovende HEERE Jezus Christus en Hij heeft alle consequenties aanvaard, die daaraan verbonden waren!

Jesaja 53:2-12:

Want Hij is als een rijsje voor Zijn aangezicht opgeschoten, en als een wortel uit een dorre aarde; Hij had geen gedaante noch heerlijkheid; als wij Hem aanzagen, zo was er geen gestalte, dat wij Hem zouden begeerd hebben.

Hij was veracht, en de onwaardigste onder de mensen, een Man van smarten, en verzocht in krankheid; en een iegelijk was als verbergen-de het aangezicht voor Hem; Hij was veracht, en wij hebben Hem niet geacht.

Waarlijk, Hij heeft onze krankheden op Zich genomen, en onze smarten heeft Hij gedragen; doch wij achtten Hem, dat Hij geplaagd, van God geslagen en verdrukt was.

Maar Hij is om onze overtredingen verwond, om onze ongerechtigheden is Hij verbrijzeld; de straf, die ons den vrede aanbrengt, was op Hem, en door Zijn striemen is ons genezing geworden.

Wij dwaalden allen als schapen, wij keerden ons een iegelijk naar zijn weg; doch de HEERE heeft onzer aller ongerechtigheid op Hem doen aanlopen.

Als dezelve geëist werd, toen werd Hij verdrukt; doch Hij deed Zijn mond niet open; als een lam werd Hij ter slachting geleid, en als een schaap, dat stom is voor het aangezicht zijner scheerders, alzo deed Hij Zijn mond niet open.

Hij is uit den angst en uit het gericht weggenomen; en wie zal Zijn leeftijd uitspreken? Want Hij is afgesneden uit het land der levenden; om de overtreding Mijns volks is de plage op Hem geweest.

En men heeft Zijn graf bij de goddelozen gesteld, en Hij is bij den rijke in Zijn dood geweest, omdat Hij geen onrecht gedaan heeft, noch bedrog in Zijn mond geweest is.

Doch het behaagde den HEERE Hem te verbrijzelen; Hij heeft Hem krank gemaakt; als Zijn ziel Zich tot een schuldoffer gesteld zal hebben, zo zal Hij zaad zien, Hij zal de dagen verlengen; en het welbehagen des HEEREN zal door Zijn hand gelukkiglijk voortgaan.

Om den arbeid Zijner ziel zal Hij het zien, en verzadigd worden; door Zijn kennis zal Mijn Knecht, de Rechtvaardige, velen rechtvaardig maken, want Hij zal hun ongerechtigheden dragen.

Daarom zal Ik Hem een deel geven van velen, en Hij zal de machtigen als een roef delen, omdat Hij Zijn ziel uitgestort heeft in den dood, en met de overtreders is geteld geweest, en Hij veler zonden gedragen heeft, en voor de overtreders gebeden heeft.

:39 Daarom konden zij niet geloven, dewijl Jesaja wederom gezegd heeft:

:40 Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze.

:39 *Jesaja 6:8:*

Dit is het tweede citaat uit Jesaja van de HEERE Jezus.

En, omdat zij niet wilden geloven heeft Jesaja opnieuw tot hen gezegd: Maar Wie heeft onze prediking wel geloofd?

En in Wie is de kracht des HEEREN wel geopenbaard:

Dit was de HEERE Jezus Zelf, uiteraard!

Jesaja 6:9:

Daarna hoorde ik de stem des HEEREN, dewelke zeide: Wien zal ik zenden, en Wie zal voor ons henengaan? Toen zeide ik: Zie, hier ben ik, zend mij henen.

Dit was opnieuw de HEERE Jezus, maar nu als de Christus, de opgestane HEERE.

En wat is, sinds de opstanding, het resultaat hiervan, ten opzichte van het **Joodse volk**?

Jesaja 6:9-10; Handelingen 28:25-28:

Toen zeide Hij, Ga henen, en zeg tot dit volk: Horende hoort, maar verstaat niet en ziende ziet, maar merkt niet. Maak het hart deze volks vet en maak hun oren zwaar en sluit hun ogen, opdat het niet zie met zijn ogen, noch met zijn oren hore, noch met zijn hart versta, noch zich bekere, en Hij het geneze.

Toen zeide ik: Hoe lang, Heere?

Hoe lang zal het Joodse volk ongelovig, en dus ongehoorzaam, blijven?

Jesaja 6:9-11:

En Hij zeide: Totdat de steden verwoest worden, zodat er geen in-

woner zij, en de huizen, dat er geen mens zij, en dat het land met verwoesting verstrooid worde.

(Namelijk: tot aan het einde van de 70^e jaarweek van Daniël!)

:39 En waarom konden zij dus niet geloven?

Nu, Jesaja zegt:

:40 Hij heeft hun ogen verblind, en hun hart verhard; opdat zij met de ogen niet zien, en met het hart niet verstaan, en zij bekeerd worden, en Ik hen geneze.

1 Petrus 2:7-8:

U dan, die gelooft, is Hij dierbaar; maar den ongehoorzamen wordt gezegd: De Steen, Dien de bouwlieden verworpen hebben, Deze is geworden tot een hoofd des hoeks, en een steen des aanstoots, en een rots der ergernis;

Dengenen namelijk, die zich aan het Woord stoten, ongehoorzaam zijnde, waartoe zij ook gezet zijn.

Maar denk nu niet:

dat het Joodse volk het slachtoffer is, omdat er hier gezegd wordt dat zij niet konden geloven, omdat de HEERE hun ogen verblind en hun hart verhard heeft.

Dat zij er door God toe gezet zijn om ongehoorzaam te zijn en door God er toe gezet zijn om zich te stoten aan de HEERE Jezus Christus, Die de uiterste hoeksteen is.

Want:

Ezechiël 12:2; Mattheüs 13:14-15; Markus 4:12; Lukas 8:10; Handelingen 8:28; Romeinen 11:8:

Zij konden wel geloven in de HEERE en Zijn Woord, maar zij wilden niet.

Zij konden wel naar Hem horen, maar zij wilden niet horen.

Zij konden Zijn tekenen wel zien, maar zij wilden niet zien.

Zij konden wel een zacht en ontvankelijk hart hebben, maar zij hebben hun hart verhard.

Zij konden zich wel vastklampen aan de kostelijke Steen, maar zij zijn over Hem gestruikeld.

Het is net zoals bij Farao:

Tot 5 keer toe zegte de HEERE tot Farao: Laat Mijn volk trekken.

Tot 5 keer toe verhardde Farao zijn hart (*Exodus 7:22; 8:14, 19, 32; 9:7*)
Vanaf de 6^e keer verhardde de HEERE het hart van Farao (*Exodus 9:12*).
Nu gebruikte de HEERE het verhardde hart van Farao tot Zijn Eigen heerlijkheid.

Na de doortocht door de Schelfzee, sidderde de gehele wereld voor voor de machtige God van Israël.

Elk mens kan op grond van geloof en uit de rijkdom van Gods genade deel krijgen aan de heerlijkheid van Christus. Daardoor wordt Christus verheerlijkt, vanwege Zijn overvloedige rijkdom van genade.

Als men niet tot geloof komt in de HEERE Jezus Christus, zal men geen deel krijgen aan de heerlijkheid van Christus, en men zal voor eeuwig verloren gaan.

Ook dan wordt Christus verheerlijkt, vanwege Zijn rechtvaardigheid. Christus wordt verheerlijkt in degenen die behouden worden, maar ook in degenen die verloren gaan.

Hij wordt hoe dan ook verheerlijkt.

En, nadat het Joodse volk, ook na de opstanding, hun HEERE en Mesias heeft afgewezen, wordt Hij nu door een ander volk (= de gemeente/ Zijn lichaam) verheerlijkt.

:41 Dit zeide Jesaja, toen hij Zijn heerlijkheid zag, en van Hem sprak.

:41 *Jesaja 6:1-3:*

In het jaar, toen de koning Uzzia (= Koning Jehovah is kracht) stierf, zo zag ik den HEERE (en Hogepriester) zittende op een hoge en verheven troon, en Zijn zomen vervullende den tempel.

De serafs stonden boven Hem; een iegelijk had zes vleugelen; met twee bedekte ieder zijn aangezicht, en met twee bedekte hij zijn voeten, en met twee vloog hij.

Openbaring 16:5:

En de één riep tot den ander, en zeide: Heilig, heilig, heilig (= **Hij Die is, en Die was, en Die komen zal**), is de HEERE der Heirscharen!

En de ganse aarde, zal vol zijn van Zijn heerlijkheid.

:42 Nochtans geloofden ook zelfs velen uit de oversten in Hem; maar om

der Farizeeën wil beleden zij het niet; opdat zij uit de synagoge niet zouden geworpen worden.

:42 *Johannes 12:37:*

De Joden geloofden niet in de HEERE Jezus Christus, ondanks Zijn vele wonderen.

Johannes 12:39:

De Joodse leidlieden konden niet in Hem geloven, omdat zij hun harten verhard hadden en zij hun ogen geblindeerd hadden voor het heerlijke Licht der wereld.

Romeinen 11:25:

Vanwege hun ongeloof en onbekeerlijk hart is er nu een gedeeltelijke verharding over het volk Israël gekomen.

Johannes 12:42:

Velen uit de oversten der Joden mogen dan in de HEERE Jezus geloven, maar zij willen Hem niet als de Christus belijden voor de Farizeeërs, want anders zullen zij uit de synagoge en uit de samenkomsten geworpen worden. En dus waren ook zij ongelovig:

:43 Want zij hadden de eer der mensen lief, meer dan de eer van God.

:43 Zij hadden de eer van mensen liever, dan de eer van God = Christus.

Johannes 5:41-47:

Ik neem geen eer van mensen;

Maar Ik ken ulieden, dat gij de liefde Gods in uzelf niet hebt.

Ik ben gekomen in den Naam Mijns Vaders, en gij neemt Mij niet aan; zo een ander komt in zijn eigen naam, dien zult gij aannemen.

Hoe kunt gij geloven, gij, die eer van elkander neemt, en de eer, die van God alleen is, niet zoekt?

Meent niet, dat Ik u verklagen zal bij den Vader; die u verklaagt, is Mozes, op welken gij gehoopt hebt.

Want indien gij Mozes geloofdet, zo zoudt gij Mij geloven; want hij heeft van Mij geschreven.

Maar zo gij zijn Schriften niet gelooft, hoe zult gij Mijn woorden geloven?

Johannes 9:19-22:

En zij vraagden hun, zeggende: Is deze uw zoon, welken gij zegt, dat blind geboren is? Hoe ziet hij dan nu?

Zijn ouders antwoordden hun en zeiden: Wij weten, dat deze onze zoon is, en dat hij blind geboren is;

Maar hoe hij nu ziet, weten wij niet; of wie zijn ogen geopend heeft, weten wij niet; hij heeft zijn ouderdom, vraagt hemzelven; hij zal van zichzelf spreken.

Dit zeiden zijn ouders, omdat zij de Joden vreesden; want de Joden hadden alrede te zamen een besluit gemaakt, zo iemand Hem beleet Christus te zijn, dat die uit de synagoge zou geworpen worden.

Mattheüs 10:32-38:

Een iegelijk dan, die Mij belijden zal voor de mensen, dien zal Ik ook belijden voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Maar zo wie Mij verloochend zal hebben voor de mensen, dien zal Ik ook verloochenen voor Mijn Vader, Die in de hemelen is.

Meent niet, dat Ik gekomen ben, om vrede te brengen op de aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te brengen, maar het zwaard.

Want Ik ben gekomen, om den mens tweedrachtig te maken tegen zijn vader, en de dochter tegen haar moeder, en de schoondochter tegen haar schoonmoeder.

En zij zullen des mensen vijanden worden, die zijn huisgenoten zijn.

Die vader of moeder liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig; en die zoon of dochter liefheeft boven Mij, is Mijns niet waardig.

En die zijn kruis niet op zich neemt, en Mij navolgt, is Mijns niet waardig.

:44 En Jezus riep, en zeide: Die in Mijn gelooft, gelooft in Mij niet, maar in Dengene, Die Mij gezonden heeft.

:44 Als je in Mij gelooft, is dit omdat je Degene gelooft Die Mij gezonden heeft.

Het Woord dat Ik spreek en de daden die Ik doe, zijn de Woorden en de werken van Mijn hemelse Vader, Die Mij gezonden heeft.

- :45** En die Mij ziet (en gelooft), die ziet Dengene, Die Mij gezonden heeft.
- :45** Geloof niet alleen in Mij, maar geloof in Degene Die Mij gezonden heeft.

Johannes 7:16:

Jezus antwoordde hun, en zeide: Mijn leer is Mijne niet, maar Desge-
nen, Die Mij gezonden heeft.

Johannes 10:30:

Ik en de Vader zijn één.

Johannes 14:9:

Wie Mij ziet (= gelooft, erkent), die heeft de Vader gezien; en hoe zegt
gij: toon ons de Vader?

- :46** Ik ben het Licht, in de wereld gekomen, opdat een iegelijk die in Mij
gelooft, in de duisternis niet blijve.
- :46** *Jesaja 42:6; Johannes 1:9; 8:12; 9:5; 12:35; Handelingen 13:47; Efeze 5:13:*
Al wat openbaar maakt is Licht.
Ik ben het Licht, gekomen in de (mensen)wereld.
Ik maak aan de mensen openbaar, alle dingen Mijns Vaders.
Een ieder die Mijn Woorden hoort en gelooft, die zal in de duisternis
niet blijven.
- :47** En indien iemand Mijn woorden gehoord, en niet geloofd zal hebben,
Ik oordeel hem niet; want Ik ben niet gekomen, opdat Ik de wereld
oordele, maar opdat Ik de wereld zalig make.
- :47** *Johannes 3:17; 9:39:*
Indien iemand naar Mijn Woorden hoort, maar ze niet bewaart, ik
(ver)oordeel hem niet.
Ik ben niet gekomen om de wereld te (ver)oordelen, maar om de we-
reld te behouden.

Mattheüs 12:30-32:

Wie met Mij niet is, die is tegen Mij; en wie met Mij niet vergadert, die
verstrooit.

Daarom zeg Ik u: Alle zonde en lastering zal den mensen vergeven worden; maar de lastering tegen den Geest zal den mensen niet vergeven worden.

En zo wie enig woord gesproken zal hebben tegen den Zoon des mensen, het zal hem vergeven worden; maar zo wie tegen den Heiligen Geest zal gesproken hebben, het zal hem niet vergeven worden, noch in deze eeuw, noch in de toekomstige.

- :48** Die Mij verwerpt, en Mijn woorden niet ontvangt, heeft die hem oordeelt; Het Woord dat Ik gesproken heb, dat zal hem oordelen ten laatste dage.
- :48** Wie Mij verwerpt, namelijk Mijn Woord niet in geloof ontvangt, die heeft dan (Iets of Iemand) die hem oordelen zal, namelijk het Woord dat Ik gesproken heb zal hem veroordelen ten laatste dage.

Johannes 3:17-18:

Want God heeft Zijn Zoon niet gezonden in de wereld, opdat Hij de wereld veroordelen zou, maar opdat de wereld door Hem zou behouden worden.

Die in Hem gelooft, wordt niet veroordeeld, maar die niet gelooft, is alrede veroordeeld, dewijl hij niet heeft geloofd in den Naam des eniggeboren Zoons van God.

Johannes 8:24-26:

Ik heb u dan gezegd, dat gij in uw zonden zult sterven; want indien gij niet gelooft, dat Ik Die ben, gij zult in uw zonden sterven.

Zij zeiden dan tot Hem: Wie zijt Gij? En Jezus zeide tot hen: Wat Ik van den beginne ulieden ook zegge.

Ik heb vele dingen van u te zeggen en te oordelen; maar Die Mij gezonden heeft, is waarachtig; en de dingen, die Ik van Hem gehoord heb, dezelve spreek Ik tot de wereld.

Markus 16:16:

Die geloofd zal hebben, en gedoopt zal zijn, zal zalig worden; maar die niet zal geloofd hebben, zal verdoemd worden.

- :49** Want Ik heb uit Mijzelf niet gesproken; maar de Vader, Die Mij gezonden heeft, Die heeft Mij een gebod gegeven, wat Ik zeggen zal, en wat Ik spreken zal.
- :50** En Ik weet, dat Zijn gebod het eeuwige leven is. Hetgeen Ik dan spreek, dat spreek Ik also, gelijk Mij de Vader gezegd heeft.

:49 *Mattheüs 5:17-20:*

Meent niet, dat Ik gekomen ben, om de wet of de profeten te ontbinden; Ik ben niet gekomen, om die te ontbinden, maar te vervullen.

Want voorwaar zeg Ik u: Totdat de hemel en de aarde voorbijgaan, zal er niet een jota noch een tittel van de wet voorbijgaan, totdat het alles zal zijn geschied.

Zo wie dan een van deze minste geboden zal ontbonden, en de mensen also zal geleerd hebben, die zal de minste genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen; maar zo wie dezelve zal gedaan en geleerd hebben, die zal groot genaamd worden in het Koninkrijk der hemelen. Want Ik zeg u: Tenzij uw gerechtigheid overvloediger zij, dan der Schriftgeleerden en der Farizeeën, dat gij in het Koninkrijk der hemelen geenszins zult ingaan.

Mattheüs 22:36-40:

Meester! welk is het grote gebod in de wet?

En Jezus zeide tot hem: Gij zult liefhebben den Heere, uw God, met geheel uw hart, en met geheel uw ziel, en met geheel uw verstand.

Dit is het eerste en het grote gebod. En het tweede aan dit gelijk, is: Gij zult uw naaste liefhebben als uzelf.

Aan deze twee geboden hangt de ganse wet en de profeten.

Johannes 10:18:

Niemand neemt het leven van Mij, maar Ik leg het van Mijzelf af; Ik heb macht hetzelve af te leggen, en heb macht hetzelve wederom te nemen. Dit gebod heb Ik van Mijn Vader ontvangen.

Johannes 14:21:

Die Mijn geboden heeft, en dezelve bewaart, die is het, die Mij liefheeft; en die Mij liefheeft, zal van Mijn Vader geliefd worden; en Ik zal hem liefhebben, en Ik zal Mijzelf aan hem openbaren.

Johannes 15:9-12:

Gelijkerwijs de Vader Mij liefgehad heeft, heb Ik ook u liefgehad; blijft in deze Mijn liefde. Indien gij Mijn geboden bewaart, zo zult gij in Mijn liefde blijven; gelijkerwijs Ik de geboden Mijns Vaders bewaard heb, en blijf in Zijn liefde.

Deze dingen heb Ik tot u gesproken, opdat Mijn blijdschap in u blijve, en uw blijdschap vervuld worde. Dit is Mijn gebod, dat gij elkander liefhebt, gelijkerwijs Ik u liefgehad heb.

Johannes 14:24:

Die Mij niet liefheeft, die bewaart Mijn woorden niet; en het woord dat gijlieden hoort, is het Mijne niet, maar des Vaders, Die Mij gezonden heeft.

1 Johannes 5:9-13:

Indien wij de getuigenis der mensen aannemen, de getuigenis van God is meerder; want dit is de getuigenis van God, welke Hij van Zijn Zoon getuigd heeft.

Die in den Zoon van God gelooft, heeft de getuigenis in zichzelf; die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, dewijl hij niet geloofd heeft de getuigenis, die God getuigd heeft van Zijn Zoon.

En dit is de getuigenis, namelijk dat ons God het eeuwige leven gegeven heeft; en ditzelve leven is in Zijn Zoon.

Die den Zoon heeft, die heeft het leven; die den Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet.

Deze dingen heb ik u geschreven, die gelooft in den Naam des Zoons van God; opdat gij weet, dat gij het eeuwige leven hebt, en opdat gij gelooft in den Naam des Zoons van God.

Amen